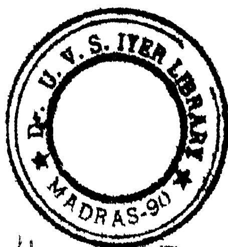
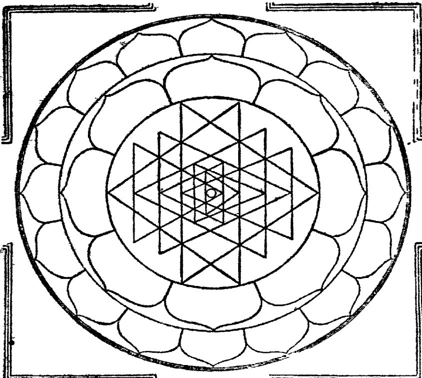

நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனை

ஸ்ரீசக்ரப்ரியாவாசனீம் பகவதீம் ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீம் பக்தானும்
மபயப்ரதாம் வரகிதீம் ஆநந்த சந்தாயினீம் பரமேசாச்சுதாம்

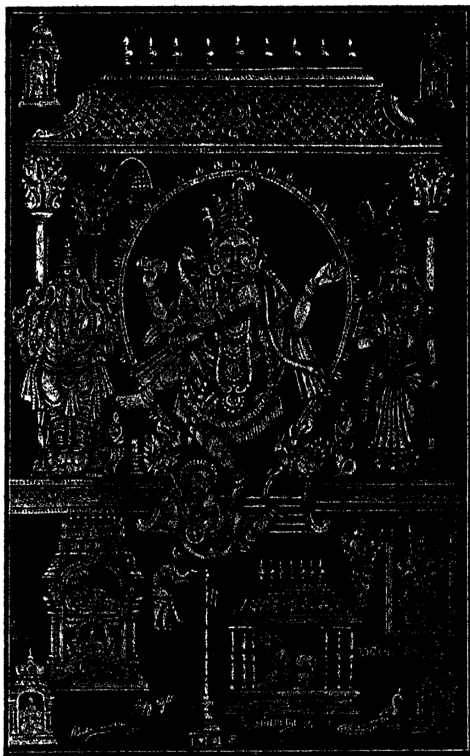

ஸ்ரீ யந்திரம், ஸ்ரீ பாலத்ரிபுரசுந்தரீ லலிதா
ஸ்ரீ சக்ரஸ்வரூபிண்யை நமஃ

வர்ணிதாம் முநிநுதாம் கந்தர்வலஸம் ஸேவிதாம்
த்வாம் தேவி த்ரிபுரே பராபரமயீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்மவித்யாம் சிவே

டிரேட்மார்க் சுவாமி திருஉருவும், அம்மன் திருஉருவும், யாதிரமும, ரிஜிஸ்டர் காபிரைட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

உ சிவமயம்.

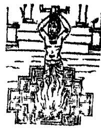
உலகெலாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருக்கைலாயத்தில். சிவபெருமான் உமாதேவியாக தேவர்கள்.
உபன்னியமருஷி சிரசின்மேற்சொரிந்த கரிசிக்கல்.

உ

சிவமயம்.

நந்தனார் சரித்திர வரலாறு.

திருவெண்ணீறு தரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது அது பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிகம்போலும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுருண்டொரு வடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது, அதில இருக்கு யசுர், சாமம, அதர்வணம எனனும நான்குவேதங்களினோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும, பானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்து முழக்கமும் இடைவிடா தொலிக்கின்றன, அன்றியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும், கற்பகமாலைகளும கண்டு பற்பல முனிவர்க ளஞ்சலிசெய்து அம்மலைபக்கலில் நெருங்கியிருக்கின்றனர். அது அமரர், சித்தர், அசுரர், வைத்தியர், கருடர், கிந்நரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும்பதினெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல் கோடிசூரியர் பிரகாசிப்பது போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர்பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும அதிகாரத்தலைவர், இவர் உடைவாளும திருப்பிரம்பும் பெற்றுக கைலையைக் காக்கப் பட்டவர். தேவர் முதலான யாவருக்கு மேலானவர். பரமசிவனிடத்து அதிக பக்தியும் அன்புமுடையவர், இவரால் இரவும்பகலும இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளி மலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயத்தினும் மேலானசமயம் சைவசமய மென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவு ளென்றும், அறிந்தவர் உபமன்னியமகா முனிவர். இவர்கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடையதிருவடிகளால் தீக்ஷை செய்வித்தவர். இறப்பற்றிருக்கின்றவர். சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற் கடலைக் குடித்தவர். சிவனிடத்திடைவிடா தன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமகா முனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில் அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந்திரண்டுதோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னியமகா முனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரணமென்னை வென்று கேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார். தென்

திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர், சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக் கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ் சிந்த உபமன்னியர் துதிக்கும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந்தீரும்படி அம்முனிவரைப்பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே! சிவபிரானுடைய திருவடிகளையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள்கேட்க உபமன்னியர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே! பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும், திருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்றவர் எள்ளிடவிடமில்லாது கொள்ளிடநதி சூழ்ந்த சோழவளநாட்டிலிருக்கும் மேற்கா நாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரை யுற்பவமானதுபோலும் நந்தனாரென்பவரொருவர் பிறந்தார் அவர் விவேகசூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணியாட்சியும் சிவபணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடியாரைக் காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர் குலாசாரத் தன்மையுஞ் செய்து மலர் பெய்து தாஞ்சிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும் பேரிகைமத்தளங்களுக்குத் தோலும் வாரும் யாழுக்கு நரம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாகவும் கொடுத்துவருவார் சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற்போய் ஆனந்தத்திலிருந்து மனமகிழ்ந்துருகிச்சிவனைப் பாடியாடி வருகிறநாளில் திருப்புன்கூரில் பரமசிவனை தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்க தரிசனைகாண ஆவலாகவும் காவலாகவும் வணங்கிப் பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படி செய்து காட்சிகொடுத் தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒருபள்ளத்தைக் கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாக வெட்டித்) தம்முடைய ஆதனூரென்னும் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வலஞ்செய்து தொழுதுக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம் வைத்து தம்முடைய சக்திகோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்தார். சிவபணிவிடையாலுந் தனை யடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அநேகநாட்கள் சென்றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது. அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார். சிதம்பரம் வந்ததும் சுவாமி அவருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னியமகா முனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேரானந்த மடைந்தனர். இதனடியில் வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் ஷை சரித்திர விவரங்களைத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்,

உ

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவார்

என்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கற்பக விநாயகர் துதி.

காப்பு - வெண்பா.

கந்தன் றனையளித்த காதலனாற் பேறுபெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணி கோபுரத்திற் றேடிவளர் கற்பகந்தாள்
அல்லும் பகற்றுணை யேயாம.

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

நந்தணிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தன்முக்குறுணியான்றன் நளினபொற்றாள் வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின்போரா
நந்தமுற்றுலகினோரும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்.

கலி விருத்தம்.

தக்கசீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரம
இக்கதைதமையெடுத்தேயியம்பிட.

செக்கர்மேனியன் தில்லைச்சபைதனில்
நக்கத்தோமெனுந் தாள்கள்சிரங்கொளவாம்.

சிவகாமவல்லி தோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பினைத்தந்தையாகப் படைத்துப்பின்னெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருட்பாதமேத்திப்
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும் பார்த்திடநந்தனார்க்கன்
பாம்படிமுத்திதந்த பழங்கதைப்பகருவேனே

சுப்பிரமணியர், தெய்வானை, சரஸ்வதி, இலக்குமி, விஷ்ணு இவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

சச்சிதானந்தரூபசிவனருளோர்சார்ந்த நித்தியானந்தநந்தன்
உச்சிதக்கதையைக்கீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேற்கைமுருகன்றெய்வயானைசெங்கலைமகள்பாலே
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவனே.

திருத்தொண்டர் முதலிய தில்லை மூவாயிரவர் துதி.

விருத்தம்.

மாதவமுடி பாரோடு மற்றறுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லைப் பதிதனிலுறுமேவும்
போதமுமூவாயிரத்தோர் பொன்னடிகமலமுன்னி
யோதுநந்தனார்சரிதை யுரைத்திடத் துணிந்ததாமே.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

சிற்பிகள்காண்போர்சிந்தையுவக்கச் செப்பவுநல்லின்புறத்தீட்டும்
விற்பனமகண்டசிவிலாமனைமுழுதும் விகமெனமுத்தமிழென்னுஞ்
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாந்தெரிந்த தூயநற்புலவர்முன்கருதிப்
பொற்புறவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைப் புவிமிசைமதிப்பர்களம்மா.

விநாயகர் துதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கணநாதாசரணம் காத்தருள்
கணநாதாசரணம்

அநுபல்லவி.

பணமார்சேஷன்றாங்கியபார்மீதினிலே நெருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரங்கூறகிருபைக்கண்பாருங் (கண)

சரணங்கள்.

சொல்லும்ப்ரணவமூலா தூயவேதாந்த நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத்துகளறுத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடிநுகர்வி னோதா
நாயேன்சொலுந்தமிழைநாடிரக்ஷிக்குந் தாதா (கண)

அம்பரமானமன்றுளாடும்பர னளிக்க
அரைநொடியினில்வலமாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்துயர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தளராமலுண்முதல்வா துய ரொளிக்க (கண)

தேஜோங்குரவாத்நச்சிகரமேலைக்கோ புரம்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள்தேவாகுண்ட லாதர
பூஜித்தவர்க்குவரம் புரிந்தருளு மாதார
பூமிசைநாடகஞ்செய் புநிதமேவா பாகர. (கண)

புராணிகர் சொல் விருத்தம்.

வளம்பெருந்தருமமோங்கியவாத
னூரினில்வாழ்ந்திடும்புலையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள்குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற்றீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரேயெனப்புகழ்ந்தோதக
கதித்தபேர்நந்தனார்சரிதம்
விளம்பிடமுதலிற்றோடயம்படித்து
மேன்மையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத னூரார் - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
கருமநெறிநந்தனார்ப் பேரர் - சரித்திரமதனைச்சொலவே ஆஆ

அருள்வளர் கஜமுக சாமி - அம்பிகைத்தருளுசாமி
அங்குசக்கரதல சாமி - அம்புயத்தாளிதந்துணையே ஜெ

வண்டணிமாமலர்த் தாரன் - மண்டலம்வாழ்த்திபதீரன்
அண்டமெளியார்க்கு நாரன் - மன்னுங்கதைசொலவே. ஆஆ

புண்டரீகபுரத் தீசன் - புராயுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன் - தாமரைத்தாள்கடுணையே ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்.

சங்கரன்றனக்குஞ்சண்முகன்றனக்குஞ்சதுர்முகப்பிரமனுர்தனக்கும்
பங்கயமாற்குமவர்மனையாட்கும் பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்
தங்கியவட்டவசுக்களானவர்க்கும் சதுர்மறையோதுமந்தணர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரநந்தனுர்க்கும் பொதிப்படமங்களம்புகலவாம்.

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம் எங்கள்
ஆநந்தநந்தனுர்க்கு மங்களம

அநுபல்லவி

பாதிமதியும் பாம்பும்புலி யுரியும
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட் புரியும (ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண் ணுக்கி
சிலைவளைத்தபரசிராமன் கெர்வத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்துபெரு மடுவிலொருகாற் றூக்கி
மாநடனங்களசெய்த மாயமானினையெய்த (ஆதி)

குருபரநாதருக்குங் குறமகட்பாக ருககும
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும
ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வயராசினைத்தநத (ஆதி)

சக்கரைமுக்கனி யவல் தனை நுகர் நாதருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக் களுக்கும
பக்குவமாகவிதைப் பாடுஞ்சங் கீதருக்கும்
பார்மகட்கும்பங்கயப் பாவையர்க்கும் விஜய. (ஆதி)

பெரியபுராணச் செய்யுள் விருத்தம்.

திருமறையோர் புராணமவைபதின்மூன்றுசிவவே
தியானைவழிபட்டபுராணமீரிரண்டு
குரைகழன்மாமாத்திரரொன்றறுவர்முடிமன்னர்
குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

சீருமைநெறிவேளாளர்பதின்மூவரிடைய
சீருவர்சாலியர்குயவர்தயிலவினையாளர்
பரதவர்சான்றார்வண்ணார்சிலமறவர்நீசர்
பாணரிவரோரொருமராம்பகருங்காலே.

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய

வசனம்.

இவ்வுலகில் பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங் களுக்குள்ளே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரசிவபத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பக்தவிலாசத்தை (உபமன்னிய பகவானானவர்) அநேகரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின்றார். (பெரியபுராண) மென்று சொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்தபுராணத்திலும், இன்ன மநேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக்கையாலள்ளிக் குடித்தது போலச்சிலது கீர்த்தனங்களினாலும், விருத்தங்களினாலும் சிவபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடினது போல உளறினே னென்று அநேகதாண்டாபுரம் கோபாலகிருஷ்ணை யன் பெரியோர் அடிவணங்கி ஆநந்தம் பெருகிச் சொல்லிய திருநாளைப்போவார். சரித்திரத்தை யாவரும் வினவிக் கேட்கும்படி சிரம்வணங்கி விஞ்ஞவினேன், பாரதம், பாகவதம், பகவற்கீதை, சிவரகசியம், ஸ்காந்த முதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரசிவபக்தி பண்ணுமல் இச்சுரவேத பாராங்கதனுயிருக்கின்ற பிராமணனைப்பார்க்கிலும், பரமசிவ பாதாரவிந்தபக்தி பண்ணுகிறவன் பறையனு யிருந்தாலும் பதினான்குலோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று உபமன்னியபகவான் சொல்ல, அதற்கு ரிஷிகள் சொல்லுகின்றார்கள். பக்திஞான வயிராக்கியங்களை தெரியப் படுத்தாநின்ற வேத புராணங்களைப்பார்க்க அறியாராம். அதன்றியில் அவிவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பக்திவருமென்று ரிஷிகள் கேட்க உபமன்னியபகவான் சொல்லுகின்றார்.

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லுகின்ற,

நொண்டிச்சிந்து - இராகம், புன்னாகவராளி.

பழனமருங் கணையும் புலைப் பாடியது கூறை வீடு தனில் சுரையோபடர்ந்திருக்கும், அதைச் சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பறந்தோடி வட்டமிடும், இளம் பச்சைப்பிதை மேலிச்சை கொண்டு

க்கோழிகூவுங் கூக்குரலும், பாழுங்கொல்லைபருகினில் வெள்ளெலும்பும்
நரம்புங்குவிந்திருக்கும், பல கெட்டிமிதந்திடுங் குட்டைகளில் நண்
டோகுடியிருக்கும், சிறுநத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோலூருங்
கேணிகளில், வெகு தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லரியப் பரம்போ
அடித்திருக்கும், தயற் பக்கங்களில்மெத்த நொக்கெலும்பும் கிழித்
தோல்நரம்புகளும், அவர்க் கினமில்லைசிறு மீனுலறும் தெருவில்விளை
யாடிக்கொண்டு, அவர் தெந்தினம்பாடுவர் சுந்தரமாய் இலுப்பைமணி
யரையில். கட்டி இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும் கங்குதோடுகாத
ணியும், அருந் தாடையோர் நாவிடமாம் மணிபோதரித்திருப்பார்,
தெரு வாசற்புறத்தினி லெரிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாயிருப்பார்,
கையைக் கொட்டிக்கொண்டு நகைவிஷ்டமுடன் மதுவுண்டு கெக்க
விப்பாடி, பறை வாத்தியமும் வெகு நேர்த்தியுடன் இருக்கும்புலைப்
பாடி, அதில் பரன்திருவடி நேசமுடன் சாதும் ஒருபுலையர், அவர்
சாதிமுறைத்தவறுதவராம் நந்தனார்பெயராம, வெகு நல்லவராமிந்
தக் கொல்லுலகில் அவரே சிவனடியார், அவர்க்காருமெதிரில்லைத்
தாரணியில் கோடிகோடி யென்மக்களை, முன்னம் குறமறச்செய்த
நற்றவமே அவதாரமானதமோ பரன் அன்புபுரியும் பேரின்பசுகம
கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார், திருக் கோவில்வலமவந்தாராவலு
டன் செய்யும் பணிவிடை சுராரன் சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே
மத்தளபேரிகைக்குடம், இசைவார்கொடுக் தப்புறந் தோல்கொடுத்து
மறவாமலே தினமும், தந்து சித்தமுருகியபக்திவெள்ளம் புரண்டோ
டிக்கங்குகரை, யனறு புகலரியவொண்ணாதுகண்டீர் சாதியில் நீசன
வர், பேணிச் சாருமுறவின முறைபாருடனே திருப்புன் கூர்சென்
றரனைக், கண்டு சேவித்திசைபாடி பாவித்தபின் தில்லைச்சிதம்பரத்
தை, கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென் றுவலுடன் நாளைப்போவே
னென்றுரைப, தன்னை நம்பிப்பறையர்க ளோடிவந்து அண்ணேநீ
போகாதே, சமஞ் சாண்டைபொல்லாதவன் வேண்டுக்கொள்வான்
பார்ப்பாரசாதியுண்டே, அதென்ன பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே நமக
குந்திருநாளோ, அந்த ஞாயமுண்டோ யென்னமாயமிது வென்றே
தடைசெய்தார், சிவன் வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே
அரியாதுபோலிருந்த செம்பொன் னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே
ஆதனூர்தனிலிருந்து, விடும அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித்
தில்லையருகில் வந்தார். மனந் தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்
டார் கெண்டாமணியோசை, காதில் கேட்குதென்றுரைதைப்பார்க்க

வென்றே கொண்டாட்டமாகிவந்தார், கையைக் குவித்துக்கொண்டே தனக்கம்பிட்டதோ வென்றே மனமகிழ்ந்தார், தெருவீதியிலே வந்து காதலுடன் கண்டார்களையாறி, இருகண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிற்புறத்தே, வெகு நேத்தியொன்றாரிதைப் பார்த்த தில்லை பணிந்தார் பரவசமாய், நல்ல பாக்கியசாலிக ளாகுமென்றார் இதுதானோ தில்லைப்பதி, என்று எக்கலித்தாரடிக் கெக்கலித்தார் ஐயாவுன் சந்நிதியோ, நான் ஆசைகொண்டுவந்தே நேசமுடன் தெருவில் பொடித்தூளை, அள்ளித் தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன் தரித்தார் திருநீறாய், நாலு சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும் பெரியோரிருக்குமிடம், இந்தப் பேயனிருப்பது ஞாயமல்ல நானோ பறைச்சாதி, தில்லை நாதன்றரிசன மாதரவாய்ப் பண்ணுப்படுபாவி, இந்தப்பாரிலிருப்பது பீரலவே என்றே குளத்தோரம், புக்கி ஏங்கிநின்றார் துயர் நீங்கிநின்றார் ஐயாப் பெருங்கவலை, கொள்ளங்குறைந்திட வெள்ளமெனக் கண்ணீர் கரைபுரள, இருகைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார் கீழேபுரண்டழுதார், ஒன்றுங் கேள்வி முறையில்லையோ நாதா வென்றே தலைகுனிந்தார்,எந்தன் வேதனையைக் கண்டு ஆதரிக்கும் தெய்வங் கிடையாதோ, பாவி சித்தந்தெளிய விரத்திதந்து வாவென்றழைப்பாரோ, விண்ணில் வானவர்கள் போற்று மூனமிலா கனகசபை நடனம், கண்ணிற் காட்டக்களித்திட நாயடியேன் வருந்தித் தவிப்பானே, எந்தன் வாணுளொழிவது வீணெனவே அடடா யிதென்ன வென்று, சொல்லி அந்நகர் வீதியைச் சுற்றிவந்தார் இரவும் பகலோயா, ரதை ஈசன் கண்டு விசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ணன் பணியும், திருப்பாதமுள்ள தில்லை நாயகனை நனவிலுருவாகி, வந்து காக்ஷிக்கொடுத்துக் கடாக்ஷித்தபின் எரியினிடை மூழ்கி, வெகு இன்பம்பெருகிய அன்பர்நந்தி வேதமுனி வடிவாய்த், தில்லை வேதியர் கண்டிருகை தொழுதார் அங்கம் புளகிதமாய்ச்,செம்பொன் னம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக்கண்டாரறிந்திலரால்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

நீசனுய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
அசையுடனம்பலவனடியி விருந்தாலும் (நீச)

சரணங்கள்.

கோதிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி விருந்தாலும்

வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும்-மாயையை
விலகாதுஒருநாளுந் துலையாத துன்பம் (நீச)

களவுகுலைசெய்து வந்தாலும்-பழி
காரருடன்என்னேரங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும்-நல்ல
மணிதனவனிடமாகமறவியறு காது (நீச)

ஏத்தகருமங்கள்செய் தாலும்-எங்கு
மிடையாதகொடையாளியெனவிருந் தாலும்
கோத்திரக்கீர்த்திமிகுந் தாலும்-எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன் தொழும்பாதம் நினையாதோன். (நீச)

வசனம்.

இப்படியே பக்திசெய்தால் போதும் மற்றஜாதி வருணாசிரமங்களினாலே ஒன்றும் பிரயோசன மில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தைச் சொல்லுகின்றார். பூர்வத்திலே தில்லை வெட்டியானென்றும் பெற்றான், சாம்பனென்றும், ஆதனார் நந்த சாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவானென்றும், பெயர்பெற்ற இம்மூன்று பேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்தார்கள். இம்மூன்றுபேர்களில் நந்த சாம்பனென்பவர் மாத்திரம் தில்லை மூவாயிரம்பேர்களும் பார்க்கச் சபாப்பிரவேசமானாரென்று சொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துப் பாடி வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஓய் சுவாமி! எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்த திருநாளைப்போவாரென்று பெயர் படைத்துப் பேறுபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாமுனிவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார். சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவே னென்று சிலது நாள் நந்தன் சொல்லிவந்தபடியால் நந்தனுக்கு நாளைப்போவா ரென்று நாமதேய முண்டாச்சுது. ஆகிலும் ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச்சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம் பக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது தெரிந்த மட்டுஞ் சொல்லுவோ மென்று மயிர் சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிந்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து

வாயால் துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளா யிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே துன்பப்பட்டடிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்தவருஷம் வருஷித்தல் போல நந்தனாருடைய புண்ணிய கதாமிர்தத்தை வருட்சிக்கத் தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம் ஆனாலுமத்திக்
பந்தம்பக்திரசகெந்தனு சொல்லச்சொல்ல (நந்)

நந்தன்சரித்திரம்வெகுஅந்தஞ் சிவனாருக்குச்
சொந்தந்துலையும்பவபந்தங் கேட்டபேர்க்கு (நந்)

ஏதுயிவனைப்போலேசாது பூமியிலிருக்
காதுஅரிதுஇருக்காது படைத்தபேர்க்கு (நந்)

வாடிமனதிளகிப்பாடி அரகராவென்
றாடிகனகசபைநாடிச் சேருவேனென்ற (நந்)

அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ மண்டலநாதனைச்சூழக்
கொண்டமேற்காநாட்டில்விண்ட ஆதனூரில்வாழ் (நந்)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவான் சரித்திரம்
தேனிலும்பாலிலுமினியது கண்டீர் (திரு)

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
கர்த்தமிதுவென்றனுதினம் பணியும (திரு)

மேதினிபுகழுவாதனார் விளங்கவந்தமாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவன்வேதகுருபரநாதனைப்பணியும் (திரு)

மனதில்குற்றமில்லாதவனிந்தை வஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலும்நினைவிலும் சிவபதங்குருபதங்
கருத்துறைகளித்திடப் பெருத்திடவாசனும் (திரு)

சாதிமுறைமைதவறுதவன்பவ சாகரத்திடைமூழ்காதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிது வல்லவென்றறிந்திடும் (திரு)

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தம்,

பகர்ந்துலகுசீரபோறறும பழையவளமபதியாகும
திகழ்நதபுனற்கொளளிடமபொன செழுமணிகடிறைககரததான
முகநதுதரவிருமருஙகு முளரிமலாககையேற்கும
அகன்பணைநீரநனனாட்டு மேற்காநாட்டாதனூா.

வசனம.

கொள்ளிடததுககுச சமீபமாகிய உலகமெலலாம புகழுமபடிக கீர்ததி பெறறிருககினற அமராபதி, அளகாபுரி படடணததைத தோற கசசெய்யும மாடமாளிகை கூடகோபுரததோடும அணிமாதிசிததிகள நிறைநது திரண்ட செலவததோடும வேதவேதாநத ததுவ ஞானம நிநது சாடசாதகாரமபெறற வேதியரோடு மறற மூனறு வருணாசிரம ஙகளாலே சூழபபடடு பூலோகததி லதிகமெனறு சொலலபபடட ஆத னூரெனனும கிராமததுககு வெளியில நஞசை நிலஙகளாலே சூழபப டடிருககினற கடை சாதியா குடியிருககுஞ சேரியைக கொண்டாடிச சொலலுவா, ஏனெனறால, ஸகாநத புராணததில அஞசுபோக கண டததிலே சிவாசதன குடியிருககுஞ சேரியைக கைலாசமெனறு வரு ணிததுச சொனனபடியால, உபமனனிய பகவான மிகவும கொண்டா டிச சொலலுகினறா.

சிநது

பழனமருஙகணையும புலைபபாடியததுகூரை வடுதனில சுரையோ படாநதிருககும, அரைநதசசுறறிலும நாயகள குலைததிருககும பறநதோ டிவடடமிடும, இளமபசசைப பிளளைகமே விசசைகொணடு கோழி கூவுங கூககுரலும, பாழுங கொலலையருகினில வெளளெலுமபும நரம புஙகுவிநதிருககும, பல நெடடிமிதநதுடுங குடடைகளில நணடோ குடியிருககும, சிறு நததைகமடடம வலுததிருககும தோலூருஙகணி களில, வெகு தொலலைபபடுமவாடை கொலலறியாப பாமபோ அடித திருககும, வயறபககஙகளில மெதத நொககெலுமபும கிழிததோல நா மபுகளும, அவாககினைமிலலை சிறுமீனுலரும தெருவில விளையாடிககொ ணடு, அவா தெநநனம பாடுவா சுநதரமாய இலுபபைமணி பரையில கடடி இணடநதலைகளில பூணடிருககுமசசுகுததோடு காதணியும, அரு நதாவடமே யவா அவிடமாம மலரியா தரிததிருபபாா. தெருவாசற புறததினி லசிஙகமொணடு மொணடாடடமாயிருபபாா, கைமயைககொ

ட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன் மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார், பறை வாத்தியமும் வெகுநேர்த்தியுடன் இருக்கும் புலைப்பாடி, அதில் ஈசன் திருவடி நேசமுடன் சாரும் ஒருபுலையர், அவர் சாதிமுறைத்தவறுதவ ராம் நந்தனாரவர் பெயராம்.

வசனம்.

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில் வாழ்வார் இப்பரிவுடன் சிவன் கழற்கே விளைத்த வுணர்வோடு மந்தராபத்தி லுற்புலமை யாண்ட தொழிலனுபத்தி லொப்பிய நந்தனொன்றொருவ ருண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகிய நந்தனார் மிகுந்த பத்திபுரிருந்தார் வீச்சுடன் சேற்றில் விருந்தாலும் பிளளைபூச்சிமே லொட்டாது அந்தன்மை போல், எததனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்கும் கர்த்தனாகிய அத்தனை தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும வைத்து உத்தமபத்தி பெற்றிருந்தார் மற்றது மறந்தார் உற்றது முணர்ந்தார் இப்படி யெல்லாமிருந்தும் நல்லகுணமில்லாமற்போனால் உலகம் பொல்லாஙகு சொல்லு மல்லவா.

சிந்து.

இவர் வெகு நல்லவரங்மிந்தத் தொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்.

வசனம்.

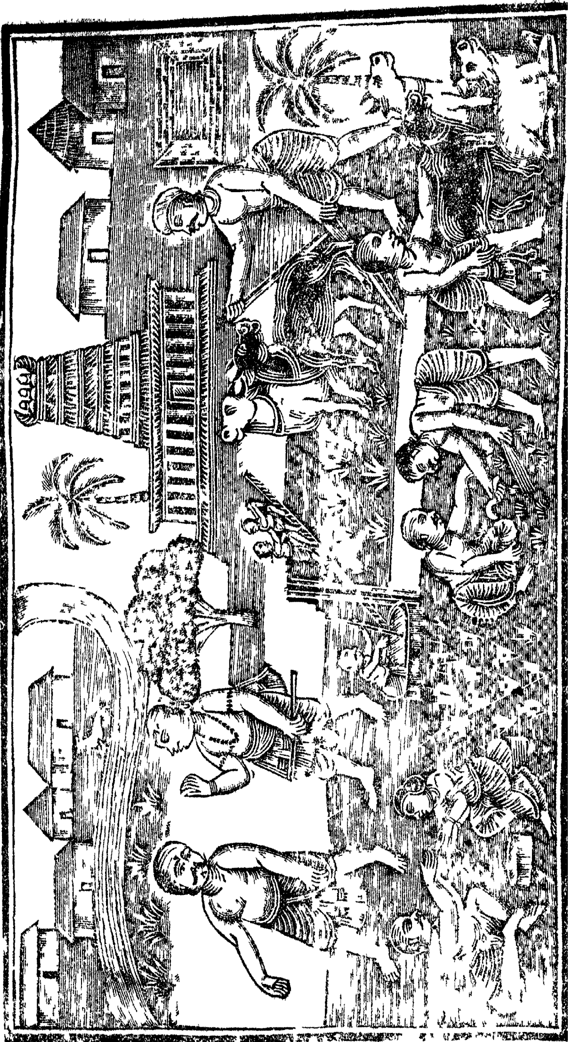
என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலேஇவரைப்போல பக்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் இணை சொல்லப்போகா தணைகடந்த பரமசிவபத்திமா னென்று சொல்லப்படும.

அவர்க காருமெதிரில்லைத்தாரணியில் கோடி கோடிசென்மங்களோ முன்னம் குற்றமறச்செய்தநற்றவமே அவதாரமானதுவோ ஈசன் அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம் கொள்ளைகொள்ளவோபிறந்தார் திருக் கோவில்வலம்வந்தாராவலுடன் செய்யும்பணிவிடைகள்.

பெரிய புராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

ஊரிலவிடும்பறைத்துடவை யுணவுரிமையாகக்கொண்டு
காரியல்வருநதொழிலசெய்வார் தவநின்றுதொண்டினாற்
கருபுலையமுககுடி மிப்படையண்ணல்கோயிறுமம
பெரிகை யெமுதலாயமுகக்கருவிபிறவினுககும

நநதனார வாழும பறைசசேரி.

போர்வைத்தோல்விடுவாரென்றினையனவும்புகலுமிசை
நேர்வைத்தவீணைக்கும்யாழுக்குநிலைவகையாற்
சேவற்றதந்திரியுந்தேவர்பிரானார்ச்சனைகட்
கார்வத்தினுடல்கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரம் நந்தனார் சிவஸ்தலங்கள் தோறும் போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படி யென்றால்.

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமரைமலர் சூடோடைகளுமேடையுஞ்
செறிந்தமாதர்க ளாட்டம்—சிறந்தவேளூர்
மாநைதபிரானுக்கபி டேகக்கோரோசனைமற்
றிங்கொழிந்தார் மனவாட்டம்
சிவராவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார மாக வந்த சீர்காழி
புவனரட்சகன்றிரு நிலைநாயகியையேத்தி
பூரித்தார்வெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவீஸ்வரா நீசமைமிகத்தொழுது
ஒருபுகக்கருவிக்குந் தோல்நாய்ப்பிவைத்தா
குலமிற்புகழவுந்தன் பெயரை
உமையொருபாகத்தி லுயர்ந்தபரன்றருமு
ரொருபசுவுங்கன் றுக மாயவேடன்
சமைந்துப்பின்மனுநீதிச் சோழன்றனக்குக்காட்சித்
தந்தவாரூர்ச்சென்றான் பாக

வசனம்.

பின்னும் நந்தனார் தாம் செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர்புலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில் வந்து தடி விழுந்தது போல உடல்பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குளறி உறைதடுமாறி ஒரு தரம் பூஜை ஒருதரந்தொழுது எக்கலித்து கெக்கலித்து ஒருதரஞ்சிரித்துஒரு

தாம் வெறுத்து ஜகடறந்து அகமிழந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம் பெருகி கள்ளங்கருகிச்சிவன் சிவனே யென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக் கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத் தாடி நிற்பவ ரொரு முகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையால் வாயசையாமல் காலெழாமல் ஓசைதெரியாமல் அலை யடித்தோய்ந்த கடல்போல் நிறைந்து தன்னைமறந்திருப்பார் தன்னினை வுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்து கொண்டுவந்த பணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார் கேட்கக் கும்பிடு போட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாரிருக்குது தோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும்நல்ல விறுக்கிக்கட்டும்விசை (வாரி)

பேரிருக்குபோதுஞ்சிவன் பெருமையைக் கொண்டாடிதினமும்
சீருறைகின்ற தில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட (வாரி)

சிறியவன்சாதியொன்றுமறியாதவனுனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன் செய்யும்பணிவிடையிது (வாரி)

சிந்து.

செய்யும் பணிவிடைகள் ஈசன் சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே மத்தள பேரிகைக்கும், இசை வார்கொடுத்தப்புறந் தோல் கொடுத்து மறவாமலே தினமும், நல்ல வாசம்பெருகுங் கோரோசனையும் தேவால யங்கள்தோறும், தந்து சித்தமுருகிய பத்திவெள்ளம் புரண்டோடிக் கங்குகரை, என்று புகலறிய வொண்ணாது கண்டோர் சாதியில் நீசனவர்.

வசனம்.

இப்படி பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாறென்றால்.

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருவேதியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரப்பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுதெரியாதவன்சுத்தமானபத்தன்
கோதிலாத்தங்கள்சாதியர்க்குச்சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக்கண்டுவருவோமென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதியா ரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த (சிவ)

சரணங்கள்.

அற்பசுகத்தைநினைந்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமீது கானல்சலம்போலேயெண்ணி (சிவ)
ஆசைக்கடலில்விருந்தோமினி யறிவுக்கறிவையிழந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பாவியானோம்
மானிடசன்மங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்கரங்களளித்தார்
தேனும்பாலும்போலேசென்று தோடியில்நின்றுக்கொண்டு. (சிவ)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்தற்கே
அருத்தியினொலொருபட்டங் காதனூர்தனினின்றும்
வருத்தமுறுங்காதலினால் வந்தவ்வூர்மருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனுருக்கும் பறையர்களுக்குமுண்டான வாக்குவாதம்.

(அவர்கள்) தவஞ்செய்யுஞ் சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்தால் பாவமேயென்றார்.

(நந்தன்) தேருந்திருநாளு மிருக்குது போவோம் வாரும்வாருமென்று வருந்தியுமழைத்தார்.

(அவர்கள்) பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல சேரிக்குப் போவோமென்றிவரையுமழைத்தார், சேரியை நீங்கிச் சிலது பேர் வந்தார்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தன்மாரிபோல் ஞானமார்க்கம்பொழிந்து, தவமுனிபோ லேதானங்கே நின்றார்.

(அவர்கள்) சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போ மென்றார் நந்தன்வெறுங்கையோடே போகலாகாதென்று.

வாருடன்தோலும் வரிசையாய்க் கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள சீரிதுவென்றார்.

(நந்தன்) வந்தபுலையருக்குப் பத்திபெருகவே நெத்தியில் நீறிட்டார்.

(அவர்கள்) சத்தியநாதனென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி-சாப்புதாளம்.

இவர்—சிங்காரமானபள்ளுபாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய்வாரிக்கொடுத்தார்
இவர் —சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்— தவமிஃதேயென்றுச்சரித்தார்
இவா— ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக்காட்சிப்பெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரிசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்.

இப்படி எல்லோரும் கூடி ச சிவனை அடிக்கடி வணங்கி அரகரா வென்றுரைத் திடுஞ்சத்தம் பரமனேயறிவார், இப்படி நந்தனார் பதினொருபேர் பறையரோடு திருப்புன் கூர்வந்து சேர்ந்தார்.

சுவாமி.

நலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வெந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்.

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்திமறைத் திருப்பதால், நந்தனார் துயர மடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரகாதிரிபுராந்தகஜீவாதாரவெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா
நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணைபோலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
விளங்கும்வேத முடிவே நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே
மானுமழுவந்தமருகவாகுவலயமும்
மருவுஞ்சூல பாணி எளி
யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்விரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம்மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்கநினை காணேனே
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிட்சி பூணேனே.

சவாயி.

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம
மலையாகிநந்தி மறைத்திடுகிங்கே.
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்.

வசனம்

என்று சொல்லியநந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வழிமறைத் திருக்குதே மலைபோலே
ஒருமாடுபடுத் திருக்குதே (வழி)

பாவிப்பறையணிந்தவூரில்வந்துமிவன்பாவந்தீரேனோ உந்தன்
பாதத்தில்சேரேனோயேறேனோசிவலோகநா தாமாடு (வழி)

தேரடியில்நின்றுதெரிசித்தாலும்போதும்கோவில்வர .மாட்டேனே
ஐயே ஓரடி விலகினால்போதுமங்கேநின்று.
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு. (வழி)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தரிசனைங்காண ஓயாமல் மனவருந்தும் போது சுவாமி நந்தனார் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச் சொன்னார்.

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

சீரேறுமிசைபாடித திருத்தொண்டர்திருவாயி
னேரேகும்பிடவேண்டுமெனை நினைந்தார்க்கதுநேர்வார்
காரேறுமெய்யிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார்திருமுன்பு
போரேற்றைவிலகவருட் புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்.

இராகம்-துக்கடா-ரூபகதாளம்.

ஒருநாளும்வாராதபந்தன் திருநாளைப்போவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெங்கும் பிரசித்தம்கண்டு ஓதுங்காமலிருந்ததுகுற்றம்.

இராகம்-அங்குசதோணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்நிதானமறைக்குதாம் நீ (சற்)

அநுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுநம்மிட திருநாளைப்போவார் வந்திருக்கிறார் (சற்)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான்
சோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம்

வேதகுலத்தைப்போற்றுறுன் விரும்பிவிரும்பியேற்றுறுன்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை (சற்)

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வம் முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து. (சற்)

வசனம்.

இப்படி சுவாமிசொல்ல நந்திவிலகினார்.

துக்கடா.

நந்திதூரவிலகிநின்றார் தன்சாமிமனதைக்கண்டார்
இவன் நல்லபக்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்
முத்தினுலும் கொடுப்பேன். (மற்ற)

பத்தனுக்குக்குற்றஞ்செய்தார்
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

திடுக்கென்றவரை துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்லும்போது நந்தி மனது கலங்கி தூரவிலகி நின்றார்.

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார். கெக்கலித்தார் கொண்டானடித்தார் துதித்தார் திருவடியுள்ளே பதித்தார் எங்குஞ் சிவமாகப் பாவித்தார்.

கடுக்கா.

குதித்தார் எக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பல்லுபடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துடித்தார் இருதரம்நடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாகசந்நிதானங்கண்டுதுடை தட்டினார் கைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவர்க்குமென்று கூத்தாடினார் பண்பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் தாண்டினார் மெய்வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதன் எண்ணினாருள்ளநண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப் பேசினார்
சென்மங்கெட்டதென்றுதன்னை யேசினார்
இஷ்டமானதன் சனங்களோடு அவர் கட்டிமுத்தமிட் டுலாவினார்
சிங்கக்குட்டிபோலவே நாவினார்

இராகம்-கலியாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

தரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

தரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவர் வாழிவாழியென் (தரிசனஞ்)

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக் கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன் துன்பங்கள் தீர (தரிசனஞ்)
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு (சரிசனஞ்)
அச்சமறந்தவரறிவிலுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரேகாரமாய் நின்று (தரிசனஞ்)

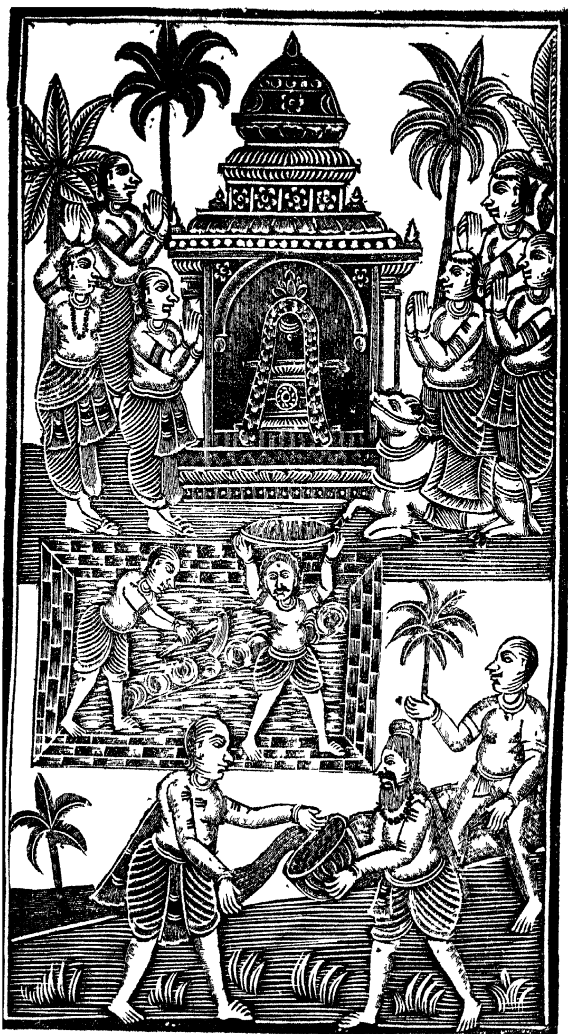
இராகம்-அபுரூபம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போ கங்காதரா சந்திரசேகராஹரா

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணரே ஆதிரைநாளரே
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேனுதரி[illegible]துன்பாரம்சொன்னேன்

வாலயத்தில நந்தி யிருப்பது, குளம் வெட்டுதல் விநாயகர்கூலியாளாகவேலை செய்தல், நந்தனார் கூலியாக நெல்லை கொற்றது, பறையர்களோடு தரிசித்தல்.

தாயுந்தந்தையும்நீ உன்னைத்தவிரவேறே யொருவருமில்லை
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலரடிபணிந்தேன்பிறவியைத்
[தீரும். (சம்போ)

வசனம்.

தரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடை செலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையை [குளமாய் வெட்ட வேணு மென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நாளைப் போவாராலே குளம்வெட்ட தாளப்போகாதென்றுதன்பிள்ளையை ஆளாகச் சொன்னார்.

துக்கடா.

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்.

நாளைப்போவார் நீயாரப்பா வென்றார்
பிள்ளையார்நானுன் னாளப்பாவந்தே னென்றார்

நாளைப்போவார் குட்டையைக்குளமாய்வெட்டுவே னென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டினால்மிகுபுண்ணிய மென்றார்

நாளைப்போவார் அதெம்மட்டுமெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார் குளம்வெட்டுவெட்டுவே னென்றார்

நாளைப்போவார் அற்பமாய்பதக்குநெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார் அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் றுரைத்தார்

நாளைப்போவார் களித்துநிருவிகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார் குளத்தைவெட்டுதற் கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்-கணநாயகர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்.

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதான்-சாம்பவி யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத் தாமரையு மலர
காடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன் மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதயனுசிதமென்ன. (தடாக)

சரணங்கள்.

கந்தமுலாவிய தாமரைப்பூத்து கதிக்க-மிகுத்திடுஞ்சேர்
கண்டைவாராலுளைவைக்கணமங்கு குதிக்க
சுந்தரமிகுந்தபறவைகள்முழுதிலுஞ் சூழ
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன்வந்து தாழ
விந்தையுடனேபலவேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்யகளங்கமில்லாமற்றுய்ய. (தடாக)

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஓதிமமுங்குருகின்குலமும்எதிர் காண
சோதிமருவுந்தேவதாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடம்பைமானும்சூழ்ந்துஅங்கே அடுக்க
மாதர்மலர்க்குழலார் மகிழ்ந்துஅங்கே நீராட
வல்வினைகளும்விட்டோட வல்லவர்களுங்கொண்டாட (த)

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்களனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுமென் றெத்த
திசைதேவர்களுமுந்த இதைநந்தனார்தஞ்சொந்தத் (தடாக)

நாளைப்போவார்நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தா
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணார்.

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன் போலவே கோயிலை வலம்வந்து தன்னுடன்வந்த பதினொருபேர்களுடன் ஆதனூர்வந்து சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

இத்தன்மையீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந்திருத்தில்லைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங்காதலுணர் வொழியாதுவந்துதிப்ப.

சிந்து.

பேணிச் - சாருந்தொழின்முறை யாரும்புகல் - திருப்புன்கூர்ச் சென்றரனைக் - கண்டு சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின், தில்லைச்சிதம் பரத்தைக்-கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவே னென்றாராம்.

வசனம்.

நந்தனார் திருப்புன்கூர் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து ஆதனூர்வந்தநாள்முதல் ஊனுறக்கமுதலானதும் விட்டார், தில்லையம் பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தலைப்பட்டார், சேரியிலுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போவேநான்-நாளைச்-சிதம்பரம்போவேநான்.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்
தடங்களைப்பாடிப் பார்புகழ்தில்லைச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்.

ஒருதரஞ்சொன்னு லுலகங்களுய்யு
மிருவினைப்பயனில்லை எந்நாளும் (சிதம்பரம்)

பாதிராத்திரியில் பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றி விளங்கிய தில்லைச் (சிதம்பரம்)

திறமொன்றறியாத் தீங்கள்செய்யும்
பறையனுய்ப்பிறந்த பாவங்கள் தொலையச் (சித)

வசனம்.

நாளைப்போவார் தனக்குத்தெரிசனங்கிடைக்க வேண்டியதற்காக கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவான் செங்கமலக்காலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுந்தனிமன்றுள் நாயகனேகுற்றந்தீரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருள்புரிவா யென்றுநற்பழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாயிற்கற்பகத்தைச் சிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே.

வசனம்.

நந்தனார் சேரியிலுள்ளபுலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய்த் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பக்தி மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாற்றநாம்புமின்னஞ்சுமப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாளைவீணாகக்கழிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நமனார்க்கஞ்சியோடியொளிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மப்படைப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாமலிருப் பேனோ-தில்லை
நாதனைக்காணமல்புசிப் பேனோ-நான் (நா)

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது பாழும்
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால் (காணா)

முத்தியளித்திடும் பாதம தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம்
சத்திக்கிணையான பாதம் வேத
சாஸ்திரங்கள்நாலுந்தேடிய பாதம் (காணா)

காலனைச்சீறிய பாதம் சன
காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம் எங்கள்
மாணிக்கவாசகர்பிடிமை பாதம் (காணா)

ஆசையைப்போக்கிய பாதம் பா
மானந்தவெள்ளத்திலாடிய பாதம்

வாசம்பொருந்திய பாதம் தில்லை
மாகாளிதாழவேதூக்கிய பாதம் (காண)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம் காட்டில்
பாம்புபுலிக்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம் தில்லைக்
கோவிந்தராயதெரிசிக்கும் பாதம் (காண)

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணுமல் காலம் வீணுகப் போக்கலாகாதென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

துக்கடா.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள் நீங்கள் (எல்)

எல்லோர்பணிந்திடுந் தில்லையம்பல
நாதன்பாதம்பணிந்து கொள்வோம். (எல்)

கண்ணிகள்.

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்

சடமெடுத்தபின் னேதுமேகண்டீர்
விடமெடுத்துண்ட மேனியன்றோ வா
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும்வாழலாம் (வாருங்)

சொல்லடாதில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைச் சந்நிதிநேரவே
நில்லடாயிந்த மாயப்பிறவியைக்
கொல்லடாசிவ லோகங்குடி புக (வாருங்)

தள்ளடாநம தில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தன் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடா தில்லை யம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே (வாருங்கள்)

வசனம்.

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர் வாராமலிருக்க நந்தனார் நல்லவார்த்தை சொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

நந்தனார்—தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்—கள்ளப்பேச்சென்றுமெள்ளச்சொன்னார்
நந்தனார்—சங்கராவென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்—இங்கேவாவென்றுநிற்கச்சொன்னார்
நந்தனார்—சற்றேயாகிலுஞ்சிவனைத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர்—நத்தையோடுபானமபண்ணென்றார்
நந்தனார்—திருச்சிற்றம்பலமென்றுசெபிக்கச்சொன்னார்
புலையர்—வெறுச்சகம்பளமென்றுரைக்கச்சொன்னார்
நந்தனார்—சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்.
புலையர்—ஏரியில்நல்லமாரியீதென்றார்
நந்தனார்—விட்டநாள்நினையாமலெட்டுநாள்மறவாமல்
நிஷ்டைபண்ணுதசென்மம் நஷ்டமென்றார்
புலையர்—விட்டவிரைமுளையாமல் நட்டபயிர்விளையாமல்
கெட்டுதானால்கிராமம் நஷ்டமென்றார்
நந்தனார்—உங்கள்புலைத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர்—எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார்—தேவாதிதேவனைத்தரிசிப்பீரென்றார்
புலையர்—பாவாடைராயனைப் பாவிப்பாயென்றார்
நந்தனார்—அனத்தாளுமீசனுக் கன்புசெய்யென்றார்
புலையர்—இனத்தாரைநொந்தவர்க்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார்—தினமுஞ்சிவனைபபோற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர்—பதரைத்தூற்றிநெல்லையளப்போமென்றார்
நந்தனார்—பெண்ணாசைபொன்னாசைவிடுதலேநன்றாம்
புலையர்—எந்நாளுமுன்னாலே கெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார்—அப்பனோடுயிஷ்டமுடநானிருப்பேமென்றார்
புலையர்—கப்பலோட்டியகடன் கொட்டைநூற்றிராதென்றார்
நந்தனார்—பூசத்திருநாளில் போய்வருவோமென்றார்
புலையர்—பேசத்தெரியாது பேயாநீபோமென்றார்
நந்தனார்—அருதமுறையிட்டா லம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்
புலையர்—உழுதுபயிரிட்டாலுள்ளபடிவிளையுமென்றார்

நந்தனார்—சித்தமெல்லாமம்பலத்தே சென்றுதேடுதென்றார்
புலையர்—பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனார்—குற்றாலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர்—கைத்தாளம்போட்டுக் கதறுவீரென்றார்
நந்தனார்—தாண்டவந்தெய்வமே தருந்தெய்வமென்றார்
புலையர்—தூண்டிவீரப்பனேதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார்—இஷ்டப்படிநடக்கும் ஈசனைத்துதியென்றார்
புலையர்—கஷ்டப்படமாட்டோம் கசக்காதேபோமென்றார்
நந்தனார்—கொண்டாடிதெய்வத்தைக் கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர்—பெண்டாட்டித்தெய்வமே பெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார்—நலத்தைக்கொடுக்கவந்த நற்குருவென்றார்
புலையர்— குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார்—பலவழக்கம்நானறிவேன் பறையரேயென்றார்
புலையர்—குலவழக்கமறியாத குருடாபோவென்றார்
நந்தனார்—நாக்கறுப்பேன்சிவனை நவிலுவீரென்றார்
புலையர்—மூக்கறுப்பான்கதையை மொழிந்தீரேயென்றார்.

வசனம.

நந்தனார் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச்சொல்லுகின்றார்.

வேறு

நந்தனார். சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாசம
தவமேபெருமை தான்சம்பிரதாயம்

புலையர். சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகயிலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்

நந்தனார். படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம

புலையர். பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம

நந்தனார். பாழைப்படக்கார் பாவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்

புலையர். ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார். ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்

புலையர். பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார். மைபத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையத்திலிருப்பார் காலிலேசேறு

புலையர். கையிலேகலயம் காலிலேசேறு
மையிலேபாகரு பறைசம்பிரதாயம்.

வசனம்.

சிவபக்தி பண்ணினால் அணிமாதி சித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நீலாம்புரி-ஜம்பை தாளம்.

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாம்தில்லையி
லானந்தத்தாண்டவன் கோயிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன்வீதிவலம்வந்த ஈசன்
இணையடிதொழுதார்க்கினிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்கள் சொன்னேன்நீங்கள்
வாயாடாதோடி வருவீரென்முன்னே
கருமணிப்ச்சோலை போதும் உந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருதவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும-வாய்
பதரிவார்த்தைகள்பேசிப்பயமாதேபோடா.

வசனம்.

நந்தனாரைப் பார்த்துப் பறையர் நீசொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மையறியாமல் நீமயங்காதே யென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்.

புலையர். பார்ப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையனைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்

நந்தனார். பார்ப்பார்பறையரென்று பாராதுபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்

புலையர். அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்

நந்தனார். கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்

புலையர். பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்

நந்தனார். பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தவர்க்கும்
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்

புலையர். இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தை
கற்றுவந்தூமென்ன காரியமோவென்றார்

நந்தனார். இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்திசெய்யவரும பாக்கியமீதென்றார்.

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பாமசிவபத்தி
மார்க்கஙகளெல்லாம வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் யீனமாஞ்சாதி
பிடித்தறியாமல் பேசுவாரன்றே.

விருத்தம்.

வக்கணைக்காரநந்தா வாய்படப்பேசவேண்டாம்
சக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்துககண்டாயன்றே
பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனார் திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதிப்பார்முந்திதானே.

வசனம.

புலையர்க ளனேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்

ஏசல் இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

புலையர். ஆண்டிப்பாதேசி யாகாவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது யென்றார்

நந்தனார். மூன்றுலகுககிறை முன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்கு மென்றார்

வேறொரு புலையர். நாத்தைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டாவிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ் சுகமிது வென்றார்

நந்தனார். கூற்றுவனார்வந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்மன்னுயி ரென்றார்

வேறொரு மானாருமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
புலையர். யானாலுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்றார்

நந்தனார். தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானாலுமுங்களுக் கழுகையோ வென்றார்

வேறொரு மூக்குநுனியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தெந்நேரம்
புலையர். காக்கைபோலவேசும்மா கதறுகிறீ ரென்றார்

நந்தனார். வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேயூசியை நாட்டுவே னென்றார்

வேறொரு மடவாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர்
புலையர். துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவே னென்றார்

நந்தனார். விடைபெற்றுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுக ளென்றார்

வேறொரு மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில்
புலையர். குறையாதபுலைத்தன்மை கொண்டோமே யென்றார்

நந்தனார். பறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாத்திரம்வேண்டும் உமக்குண்டோ வென்றார்

வேறொரு தலைசுற்றியாடுவது தங்கச்சிகொழுந்தியார்
புலையர். அலகையேநானென் றறிகிலே னென்றார்

நந்தனார். நலம்புரியத்தில்லை நாதாவெனறிருநீற்றை
திலகம்போலேயிட்டுதெண்டனிடு மென்றார்

வேறொரு உலகத்திலொவ்வாத வுருவேததிச்சேரியைக்
புலையர். கலகமிட்டீர்பலங் கண்டீரே வென்றார்

நந்தனார். பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை யென்றார்

வேறொரு திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று
புலையர். விருப்புடனழைத்தது விந்தைதா னென்றார்

நந்தனார். கரும்புதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரற் கில்லையே யென்றார்

வேறொரு புத்தியில்லாதவன் புலம்புகிறான்சிவனென்று
புலையர். சுத்தினாலுமென்ன காரியமோ வென்றார்

நந்தனார். சித்தமுமொருதரம் நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாதென்று தாழ்வில்லை யென்றார்

வேறொரு சேரியிலிருந்தாலுஞ் செல்வங்குறைந்திடும்
புலையர். ஊரைவிட்டாகிலும் ஒதுங்குவீ ரென்றார்

நந்தனார். வாருங்கோளெல்லோரும் மன்னவனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பர மென்றார்

வேறொருபுலையர். பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலே வீணுக் கலைகிறீ

நந்தனார். பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தை நான்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றார்.

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையர் உரைத்ததாவது எப்போதுஞ் சிவனைக் கொண்டாடினால் நமமுடைய தொழிலுககுக கெடுதலுண்டு பண்ணை விளையாதென்று சொலல, நநதனார் அதற்குச சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தொண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அரகாரவென்றொரு குழிநட்டாலங்கலமே விளையும்
பாவம் தஙகாமற் றலையும்
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் சென்மசபலமாச்சு
புண்ணிய கருமமதுவே யாச்சு
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவருமவருந்தாரோ
அநத மூவரும பொருந தாரோ
அடிமைககாரதொழில்செய்து துன்பமானாலுமேச்சே
சென்மம போனாலும் போச்சே

வசனம்.

நநதனார் புலையர்களைப்பார்த்து அநேக விதமாய் சொல்லி நாளைப் போவே னென்று சொல்லுகினறார்.

சிநது.

நாளைபபோவே னென்றாராம அஙகே நாடும பறையர்க ளோடி வந்து அண்ணே நீபோகாதே, நமககாண்டை பொல்லாதவன் வேண் டிக்கொள்ளான் பாரப்பாரச சாதி யுண்டே.

வசனம்.

இப்படிச சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின் றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்காரனல்லவே
யானாண்டைக் கடுமைக்காரனல்லவே.

அநுபல்லவி.

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்
ஆண்டவர்க்கொத் தடிமைக்காரன் (ஆண்)

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்)

தில்லைவெளிகலந்தெல்லைக்கண்டேற்றி
தேறித்தெளிபவற் கடிமைக்காரன் (ஆண்)

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க் கடிமைக்காரன். (ஆண்)

சவாயி.

தன்னை யடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவ ரல்ல அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணு மென்று பத்தி நெறியைச் சொல்லிக் காட்டினார்.

விருத்தம்.

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுமம்மாற் செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ் சொல்லப்புலையர் கேளாமலிருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சுமமாயிருந்தார். அந்தச்சேரியில் புலையர் கூட்டங்கூடி மூத்தோனால் நந்தனருக்குப் புத்தி சொல்வோ மென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலே வெகுநாளாயிருக்கின்ற ஓர்புலையர் வயது மிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள் சுருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும் வளைந்து அங்கம்சொரிபடர்ந்து தினவுமிகுந்து அதனைச்சொரிந்து அந்நீர்வடிந்து அவ்வுடல்நடுங்கி இவ்வித மிருக்கும் பெரிய கிழவனொருவரை யனுப்பக் கோலூணி கூனிக்குறுகி கோணலாய் நடந்து வந்து நந்தனாரைப் பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மார்பில் வழிந்து மனங்களிந்து காதல் மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவரென்று நினைந்து பரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்.

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

இராகம்-பியாகு—ஆதிதாளம.

பல்லவி.

ஞாயந்தானோ நீர்சொல்லும் ஒய் நந்தனாரே
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ. (ஞாய)

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம் நீர்
செய்துகொண்டுவந்த பழக்கம் இந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கம் வெகு
உறுதியாச்சுது வொழுக்கம் இது (ஞாய)

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சி அது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சு இந்த
மண்டலப்பறையருக் கெச்சு இது (ஞாய)

பறையருக்கேது தைப் பூசம் அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசம் சிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம் நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம் இது (ஞாய)

வசனம்.

சேரியில் பெரிய கிழவனானபடியால் சாதிவழக்கங்க ளெல்லாம் அறிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்கு இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றான்.

சிந்து.

பார்ப்பாரச் சாதியுண்டே-என்ன-பாடு படு முழக்காடு மங்கே நமக்குந் திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ யென்னமாயமிது, வென்றே தடை செய்தான்-சிவன் வேடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே அறியாது போலிருந்தார்.

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிரைதெளித்து முளைகொளளநீரோட விட்டுப்

பழுதறவேகட்டதனைக்களைபிடுங்கி மடைதிறந்துநீர்பாயவிட்டுச் [னே.
செழுத்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவராயனைவேண்டுஞ் செய்கைதா

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனம் நமக்குண்டோ-புலைச
சாதியன்றோவந்த நீதியறியாமல்.

அநுபல்லவி.

பூமிதெரிசனம் போதும்போதும்
புண்ணியமே சோறுபோடுமின்ன மொரு (சுவாமி)

சரணங்கள்.

நாத்தும்நரம்புகளைச்சுமப்பதும் உழுவதும்
நஞ்சைவயலைச்சுற்றி வருவதும்-வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டிவிரைதெளிப்பதும்பறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது மன்றியில் (சுவாமி)

சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதறுகள்
சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்துதமுக்கடிப்பதும் மதுக்குட
முண்டுகளித்துநாமுறங்குவ தன்றியில் (சுவாமி)

ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடைசெய்வதும்
அருகில்நின்றுகையைவிடுவதும் நடுவதுந்
தண்டிநடந்துநெடுங்கோல் பிடிப்பதுமளப்பதும்
தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது மன்றியில் (சுவாமி)

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமென்றார்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லை
பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென்
றுதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தஞ்சுவாரே.

வசனம்.

பெரிய கிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதரிசனங்காணுவிடிவிந்தச்சென்மஞ்சபல மாமோ
செனனமரணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமல்காலங்கழிக்க லாமோ
காபாசநமதருகில்வாராமல்கண்டுபயந்து போமோ
இப்படியெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள் இகழ்ந்துபிரிந்து போமோ
பின்னுமுன்னுமறியாதமூடர்கள்புத்திகேட்க லாமோ
புலையராவாடியிலிருக்கினுமெய்திடும் புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்பவர்க்குப்பலியாது அதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன்

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரிய கிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவம்விலகிப்போச்சோ
கூனிகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கம்தளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயே	கிழவா	சிதம்பரமறந்தாயோ
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்மடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெளியாயோ

வசனம்.

நந்தனார் இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைந்து நீரள்ளி பெரிய கிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலே போட்டுக்கட்டியணைந்து காதிலே சிவமந்திர முபதேசித்தார். உபதேசமான உடனே பெரியகிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய் நிறைந்து உற்றதுணர்ந்து ஒருவனாயிருந்து அத்தனடியா ரருளிதுவென்று பத்திமிகுந்து பரவசங்கொண்டு பேசத்தெளியாமற் பேசுவான், நான் இறைக்குத்தான் பெரிய கிழவனானேன். நந்தா எனது பந்தந்தீர்க்கவந்தாய்முத்திதந்தாயென்று சுத்திவலம் வந்து அடிபணிந்து விடைபெற்றுக் கண்டேனென், கலி தீர்ந்தே ஞானந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்ந்தேன் அமிர்தமுண்டேன்

பர்தீர்ந்தேன் பிறவி வென்றேன் வீடுநின்றே னென்று பேசிக்கொண்டு பெரிய கிழவனார் நந்தனாரா லுபதேசம் பெற்று வருகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம் ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான் பேரானந்தக்கடலாடி (பெரி)

பாவியமாயையிலிருந்து பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்து (பெரி)

படிபுகழ்நந்தனார்மகிழ்ந்து பரமசிவபக்திபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்ந்து கூனிக்குறுகிநடந்து (பெரி)

நந்தனார்சொன்னதறிந்து நானென்றுரையுமிழ்ந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப் பரவெளியாகநினைந்து (பெரி)

வசனம்.

புலையர்க ளெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரம் பித்தந் தெளிய புத்தி சொல்லியனுப்பிய பெரிய கிழவன் நந்தனார் பித்துகொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூலம்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலும் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரென்றிவ்வுண்மைகூறிய. திரு

அடாது செய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே அதன் பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடாதே அப்பா நிடாங்கன் கோபப்படாது பட்டால் விடாது சலம்படாதவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன் நிலைவிடாதவன் மறுபடாதவன் மனம் விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடையவலைப்படான் மாயைக்ககப்படான் சிவனையிடைவிடான் கழனிகளை நடான் கலப்பைகளைத் தொடான் நமது வழிப்படான் பொலிகிடாரி எல்லைப்பிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்லப்படாது தள்ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது விழியைத்தேடாது இருவினைப்படாது செனமங்கெடாது தெய்வங்கெடாது அவன்கைவிடாது வேறுபடாது ஆசைப்படாமல் அருளைக்கொடாதுபங்கப்படாத

தங்கக்கடாரம் பொங்கப்படாதவன் இணையிலாத புண்ணிய தடாகஞ் செய்தவன் மடாதிபதி பிடிபடாத சிங்கம் அளவுபடாத மகிமைவிடாத பெரியவனடா தெரிசனப்படாத சந்நிதி விடாதநந்தி சைந்ததேனடா அரன்விலகடா வென்றசொல்லடா அவனைப்பணியடா தாளையணியடா அறிந்துபோற்றடா கையெடுத்தேத்தடா மலரைத்தூற்றடா மனதைத் தேற்றடா பிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத்தடா சொன்னேன்திருநாளைப்போவாரிந்தச் சேரிக்கு மூருக்கும் யாருக்கும பெரியவன்.

வசனம.

இப்படி பெரிய கிழவன் சொல்லக்கேட்டு, நந்தனாராலே கெடுக்கபபட்ட பதினாறு பேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரண்டாம்பேராயிருக்கத்தலைபட்டு சிவசிவா வென்று சொல்லிச் சேரியைக் கெடுக்கத் தலைபட்டீர்களே கிழவா வென்று மிகவுந் துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்.

இராகம்—புன்னாகவராளி-சாப்பு-தாளம்.

பல்லவி.

நாம்என்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியில்லாதபுதுமையைககண்டோம (நாம்)

அநுபல்லவி.

நந்தனொருவனாலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்நிதிக்குச்சந்நிகூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல்எங்கயோ போச்சு (நாம்)

சரணங்கள்.

கன்னற்கற்கண்டவ்வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைககருத்துட்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப்பூசைபோட் டாரோ
மாரியாத்தாளிங்கேமறைந்திருககி றாளோ (நாம்)

சேரிக்குள்பதினொருபோகளுங கெட்டார்
செய்யுமதொழில்முறையாவையும விட்டார்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனுட் பட்டார்
உண்மையறியாமற்சிதம்பரந் தொடடார் (நாம)

வசனம்.

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கு மென்று பெரியகிழவனார் சொல்லப் புலையர்கள் பூசைபோடுந் தெய்வங்களாவன.

கடுக்கா.

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெரியன் நொண்டி சாமுண்டி தூரித்தூண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியச்சின்னான் பெத்தண்ணன் மாறுமுனியன் சங்கிலியும் மாடன் கறுப்பன் பாவாடை மூறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகினி சத்தகன்னியையும் சேரிமன்னாரன் மின்னடியான்சிறுக்காட்டுடையன் பனைமரத்தான் மாரியாண்டி வழிமறுத்தான் மலையன் சாத்தான் பக்கிரியும் ஏரியனுஞ் சிலம்பாயி இடையன்நல்லான் ஊமையோடு வீறுங் கல்லன் பெத்தாச்சி வீட்டு தெய்வ முதலான.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட ஏனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்கும் வைத்து பள்ளயம் போட்டு பம்பையடித்து வருந்தச் சன்னதம் வருஞ்சொன்னேன், சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கும் சிதம்பரப்பித்து நந்தனாருக்குத் தெளிந்து விடுமென்று பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரிய கிழவன் சொன்னாரே அப்படியே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கை கொண்டு புலையர்களெல்லாரும் பந்தலிட்டுப் பள்ளயம் போட்டு கொம்பு தம்பட்ட முழங்கி முப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்கள்.

வருந்திக் கொண்டாடும் அகவல்.

புலையர். எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்தமெய்
கொள்ளையுன்காவலாய் கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனார். சொல்லினுமடங்காது சோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகனைத்தேவ ரறியாரோ

புலையர். முண்டாசுகட்டிரும்நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிப்பூசைகளைக் கொள்ளுவீ ரென்றார்

நந்தனார். அண்டங்கள்பதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாசு நிலையாது யென்றார்

புலையர். கச்சையரிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டும் என்றெய்வ மென்றார்

நந்தனார். பச்சிலைபிடுங்கியே பாதத்திற்சாற்றினால்
இச்சையானதுமீயு மென்றெய்வ மென்றார்

புலையர். நேயமறிகோழியு நிணமுன்றுசாவதும்
தீயகள்ளும்வைத்துத் தெரிசித்து நின்றார்

நந்தனார். வாயாலேசிவமென்று வருந்தினாலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவே தழுவிவரு மென்றார்

புலையர். பித்துப்பிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச் செய்குவி ரென்றார்

நந்தனார். பக்திவெள்ளமபெருகிப் பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுரிஞசுஞ்சாதி நாடாது என்றார்

வசனம்.

இவ்வகைப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திசெய்குவீரே நடேசனை பத்திசெய்குவீரே.

அநுபல்லவி.

அத்திமுகனைபபெற்ற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவனெவர்களுமிலையென்று (பத்தி)

சரணங்கள்.

சாமமதாவணமமிருக்குயாவேதங்
சாற்றும்படிநடத்தும தற்பரன் அரனென்று
ஏமாறுமற்சொலலியின் புறுதலையின்று
எவர்க்குமறியவேயிப்புவிதனில்நின்று (பத்தி)

ஆகமமிருபத்தெட்டாதிபுராணமும
அயன்கீதைமுதலான அனந்தஸ்மிருதிகளும்
பாகமாகியபிர்ம்மபரமனொருவனென்று
பண்புடனுரைத்திடும்பான்மையதால்நின்று (பத்தி)

கௌதமர்முதலானயிருடிகளனைவரும
கேசவன்தொழும்பதங்கெதியென்றனுதினமும்

புவனத்தில்போற்றியேயேத்தினதாலிவர்
புகழும்புண்ணியபதம்பொழுந்திருவென்பதால் (பத்தி)

அரியயனிந்திரன்முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையேயன்பாய்பூசித்ததால்
பரிவுடனவர்செல்வம்பழுதுவராமலே
பாலித்தார்சிவனென்றுபக்தர்சொல்லதினாலே (பத்தி)

வியாசமுனிவரும்அவரடியார்களும்
விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதால்முன்னம்
கயாகாசிக்கங்கைக்கரையிற்கையிழுந்தும்
கல்லாய்த்தானேயவர்சமைந்ததினாலேயும் (பத்தி)

தில்லையம்பலத்தினில்திருநடமாடிடும்
தேவாதிதேவனைதினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லல்சம்சாரக்கடலிலழுந்தாமல்
ஆனந்தக்கூத்துகளாடிக்கொண்டுநீங்கள். (பத்தி)

விருத்தம்.

இத்தனைநாட்பரமசிவன்றிருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச்சொன்னேன்
பத்திபுரியெந்தனுக்கே யருள்புரிந்தவையன்பதம் பணிவீரென்றேன்
அத்தனையுமிழந்திடவேமருவெறுப்பா யெந்தனையுமவமானித்தீர், புத்
திசெல்வேனென்றவர்கள் முழந்தாளிட் டடிகொண்டுபுனைந்திட்டாரே.

வசனம்.

நந்தனார் மகா பலசாலியானபடியால் புலையர்களைச் சிட்சித்து சிவ நாமத்தைச் சொல்லச் சொல்லுவார்.

தண்டகம்.

தத்திப்புலிப்போலேதாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலேமுகத்தைக் கடிப்பார்
வார்கொண்டுகட்டி வளைத்துப் பிடிப்பார்
தூர்க்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள் ளெரிப்பார்
பல்லாற்கூரண்டியேபரம்படித் திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர்காயப் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேகோபித் துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப்பீ ரென்றார்

வசனம்.

இப்படி சிட்சித்த பின்பு புலையர்களெல்லோரும் நந்தனாடிக்குட் பயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்.

கடுக்கா.

அரகரசிவசிவ அம்பல வாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாதா
புரமூன்றெறித்தபொன்னம்பல வாணா
கரியுரியோர்த்தகருணா கரனே
அறுநினைதன்றாளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும் புண்ணியமூர்த்தி

வசனம்.

மூடப் புலையர்களுக்குப் புத்திவருமாயென்று நந்தனா ரிப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்.

யதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே பரசிவ பத்திகள் செய்தாரே.

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தனை
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபேர்களும் (பத்தி)

எடுப்பான்சிவகதை படிப்பான்தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே (பத்தி)

கல்லாதவனிங்கே சொல்லாதவனன்றி
யில்லாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே. (பத்தி)

வசனம்.

அந்தச் சேரியிலே புலையர்கள் பத்திசெய்ததால் சேரிசிவலோகம் போல விளங்கியது சிலநாளுக்குப்பின்பு புலையர்களெல்லாங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைசொல்லி நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனேயென்று சொல்லுகின்றோம் மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத்தொழிலே செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லி

விட்டுச் சேரி பெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூறுக்குப் போய் வந்த புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுளைவிசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க
கள்ளமனக்குரங்கதனால்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்தியாச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவோறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையெனதஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரோ

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி[redacted]கதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்.

பார்த்துப்பிழையிந்தச் சோற்றுத்துருத்தியை
ஏத்தித்தொழவேண்டாம் காத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்)
ஆத்திமதிசூடுங் கூத்தனிடமாயா
சூத்திரத்தையிந்த க்ஷேத்திரத்துள்ளாடி (பார்த்)
வீற்றிருப்பீர்காவல் காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞான நேத்திரத்தாலுற்றுப (பார்த்)
மூலக்கனல்தாண்டி மேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்த நாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்)
பாலகிருஷ்ணன்றொழுங் கோலப்பதங்களை
மேலுகருமேல்நாடிசாலக்கலியற. (பார்த்)

இராகம்-யமுனகல்யாணி-அல்லது சாரங்கா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால்பரகதி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி.

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளை சிந்தையிற் கொண்டு (தில்)

திருநாளைப்போவா ரென்னும்,

சரணங்கள்.

வேரில்லாமலொரு விருட்சமொன் றிருக்கு
விளையும்விளைகளெல்லாஞ்செய்யுந் திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்திகொண்டு கருக்கு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல் நெருக்கு (தில்)

தேசம்புகழுந்தில்லைக்கோயில் வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம் புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்தசாமத்தி லிருந்து
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி பணிந்து (தில்)

மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்றினைந தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி நாடித்
தாயைப்பிரிந்திள[redacted]றுபோல் கூடித்
தனித்திருந்து[redacted]ம்போட்டுக்கொண் டாடி (தில்)

இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நமக்கினிநமபயமேது தில்லை நடராஜனிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

மார்க்கண்டருக்காக மறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும் மகாதேவனிருக்க (நமக்)

சரணங்கள்.

இமைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமான
சின்மயமானந்தரூபச்சிவபெருமானிருக்க (நமக்)

அரியயனமாரும்ஆலங்கண்டஞ்சமுன்
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க (நமக்)

திருவிக்கிரமனுய்வரும் திண்மயன்மாமறையை
விரிவுகங்காளனாகிவிலக்கும்பரனிருக்க (நமக்)

ஆதிசேடனுமாலுமலரோன்மிலக்குமியும
காதலாய்த்தவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க (நமக்)

இரணியனல்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரக்ஷித்தசங்கரனிருக்க (நமக்)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சங்காத்துதித்தாடு இனி சனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம் பலவனை
புத்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய் சிவனை

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற் கருத்து போய்ப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து சுகப்
பெருவெளிநீநெருங்கி யிருத்து (சங்க)

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம் என்றும்
நிலையில்லாவாழ்விது மாயம்
போரானமாலயன் நேயம் பெறப்
பேசுவரிதேயு பாயம் (சங்க)

மனிதச்செனனத்தில் தேடு நல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு தன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடு. (சங்க)

வசனம்.

இப்படிசொல்லிய நந்தனாரைநோக்கி மற்ற புலையர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அவர்கள். புண்ணாகியவிந்தப்பிறவிபிணிக்குமரும்
துண்ணுமலிருப்பது உண்மையே நந்தா

நந்தனார். கண்ணாலேபார்த்திடில்காட்டிமறைத்திடும்
மண்ணுள பூமிகள்மாயமே மைந்த

அவர்கள் இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று
இருத்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா

நந்தனார். உருத்தெரியுதுநாமரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டால்காணலா மைந்தா

அவர்கள். விஸ்தாரமாயிந்தபிண்டமானமெத்தை
பத்திக்கொண்டிருந்துபகர்ந்திடும் நந்தா

நந்தனார். வித்துக்குள்விருட்சமடக்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா

அவர்கள். புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறும்வழிமொழியுமே நந்தா

நந்தனார். அத்தனிருக்குமிடமன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லாபரவெளி மைந்தா

அவர்கள். தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமென்னும்வகையேது நந்தா

நந்தனார். நித்திரையொழித்தபின்நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா

அவர்கள். பித்தனைவேறொருபேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ நந்தா

நந்தனார். பத்திவலைவீசிப்பார்த்திடும்வேளையில்
தத்திக்குதித்திடுந்தாண்டவம் மைந்தா

அவர்கள். சிலமுள்ளநல்லசேதிசொன்னாயுந்தன்
காலுக்குக்குமபிடக்கண்டோமே நந்தா

நந்தனார். பாலுக்குச்சக்கரைபலித்ததுபோலுநகை
ளாலேயன்றோவிடுநாடாது மைந்தா

அவர்கள். தூலச்சரீரத்தைசசுமந்துபிள்ளைபூச்சி
போலேயானேமுந்தன்புண்ணியம் நந்தா

நந்தனார். பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம். மைந்தா

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஓங்காரமென்றுசொல்லுமுரலைப்போட்
டுறுதியெனுமிருப்புலக்கைக்கையிலேந்தி
வாங்காரமென்றசட்டுவாகையிட்டு
வடிக்கடியேகண்ணியதைப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிர்மலமதானவருளுஞ்சுற்றிவந்து
பாங்கானநந்தனிருதாளைப்போற்றிப்
பணிந்திட்டார்திருநீற்றையணிந்திட்டாரே.

வசனம்.

அவர்கள் நந்தனாரைவிட்டு நீங்கி தனித்திருக்க மனம் வாராமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

தில்லையில்போகவேண்டாந் திரும்பிவந்தாலு மும்மைச்
செல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலிந்த
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனார் திருநாமத்தைச்
சொல்லியநாலாய வீட்டிற் சேருவோம்வாரீரென்றார்.

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிய பதறிவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லியபேர்கள் நந்தனார் காமாலிங்கனம்பண்ணி கண்ணீர் சலம் பெருகச் சொல்லுவார்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துக்கொண்டாலவர் திருமபியுமவருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிபிறவாரென்றியமபுவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுஞகூட்டமதுபேய்சுரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார் பெரியோரறிவில்கனகசபையினாட்டம
திருவாதிரையில்தெரிசனங்காணததேடிததிரியாரோ
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழியகுறையுதுநீங்காதே
சஞ்சிதக்குமாதிகளுடாடியசடலமுநதாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருநதாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேன்தடைசெய்வதுமறியாரே
இரவும்பகலுமொழியாக்கவலையிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிறந்துநீபோடா

வசனம.

சிதம்பரம்போவேன் நீங்களிங்கே யிருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண் டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாம் சிவ (சிந்த)

அந்தணமுனிவரு மிந்திராமாரும்
வந்துபணியுமவர் விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்த)

மாமலைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்த)

தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ரும்பணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்த)

வெம்பிப்புதும்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந்திரு வம்பலநாதனை (சிந்த)

இராகம்-பூரிகல்யாணி அல்லது சாமாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைத்தலமென்று சொல்லித்தொடங்கினு
மில்லைப்பிறவிபிணியும்பாவமும்.

அநுபல்லவி.

தொல்லைதருமிதுவே சிவலோகம
எள்ளள நதனையறந் செய்யிலமோகந (தில்லை)

சரணங்கள்.

சுருதவேதபுராணங்கள் சாத்திர
மருந்தவமபுரிவார்க்குவருளிய பாத்திர
மாலயனமாயிரத்தெட்டணி நேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய க்ஷேத்திர (தில்)

கணத்திலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
ககனத்திலாரும்விண்ணுடர்கள் வெற்றியு
மனையில்லாதகுருசாஸ்திர பத்தியு
மிகததிற்றுனேவருஞ்சிவபத முத்தியும் (தில்)

பரமரகசியமொன்று பார்க்கலாம்
பாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண் டாக்கலாம் (தில்)

வசனம்.

நந்தனார் ஞானவுபதேசஞ் சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்தனா ருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதரிசனஞ் செய்து வந்தவர்களாகி

அறவன், தொங்கி, ஆனையேறி, முத்துமாரி கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன். வெறியன், காணியான், எல்லைச்சுற்றியென்கிற பெரியகிழவன், இந்த ஆறுபேர்களுமானந்தமடைந்து அவரவர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கி நின்றார்கள். மற்ற புலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்று தரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப் பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்தில் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவ னிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறுங் கரைபுரளுங் கடலதுபோற் சிவத்தினிடைக் கருத்துணரக் கண்டெல்லோரும், பரவிவரும் புலையர்களும் பண்புறவே நெறிகாட்டிப் பகரக் கேளீர், ஆரியதொருநந்தனிவ னடிமைபுரியந்தணர் பாலறிகைசெய்வார்.

நொண்டிச்சிந்து, இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயேயொரு சேதிகேளும் உங்கள் அடிமைக்காரப்பறையனடந்தையெல்லாம் வரவரக்கெட்டுப்போச்சு, சேரியில் வழக்கமில்லாதபடிப் பழக்கமிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம், எப்போதும் கூக்குரல்போடுகிறானுகமறந்தே இப்பாரொருவேளை, கொள்ளாதவக்கமடைந்தவன் போல் நாக்கைவளைத்துச் சிரிப்பாரொருவேளை, தில்லைச்சிதம்பரமென்றுசொல்லி மதம்பிடித்தே அழைப்பாரொருவேளை, எங்களையும் அண்ணேன்வாவென்றுசொல்லி கிண்ணாரங்கொட்டி குதிப்பாரொருவேளை, திக்குமுக்கல் கொண்டவன்போலெல்லதையே கண்டவன்போல்களிப்பாரொருவேளை, மரம்போலே கையசைக்காலசைக்கல் மெய்யசைக்கலும் இருக்காதொருவேளை, தாளம்போட் டெக்கலிகொட்டியே குடிசிக் குட்புகுந்து பேசாரொருவேளை, கண்டதெல்லாம் பிரட்டென்றுசொல்லுவான் முரட்டுத்தனம் மன்னாருசாமிபோலே. கிளம்பி வாய்விட்டலறுங்குரலாரெட்டுமே ஐயோசிவனே யென்பான், கீழேபுரண்டழுவானிபாரையுந்தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே, துள்ளித் துள்ளித் துடிப்பான்பற்களைக் கடிப்பானே சிவனென்று மூன்றுவாட்டி, நாங்களுந் தெப்பவேணுமல்லாவிடில் வப்பிலுதைப்பான் கோவிலிற் போவோமென்பான், எங்களையுங் கும்பிடச்சொல்லியில்லா வம்பு பண்ணுவான் சுற்றிவரச் சொல்லியடிப்பான், சிவன்பேரைச் சொல்லாடசந்நிதியில் நில்லடா வென்பான் சொல்லித்துலக்கவேணும், இல்லாவிடில்

சுக்குமாந்தடிகொண்டு நோக்கிடுவான் பொம்பேரிமூக்கன்போல,முது கினில் குத்துவான்புலிபோல கத்துவானே இதுவென்ன காரணமோ எங்களுக் கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ கறுப்பண்ணசாமிதானும், இருளன் காட்டேரிவீரனிவன் வீட்டேரியோபாவாடைதுரைதானோ, ரண பத்திரகாளியோவுன் மத்தவீரனோ பூஜைகள் போட்டுப்பார்த் தோம், ஒன்றிலும் போவதில்லை காரியமாவதில்லையே எங்கள் வள்ளு வரைக்கேட்டோம் அவர்எடுத்துச் சொன்னாரிதை விடுத்துச் சொன் னார் மாயான உருத்திரனார். பிடித்து வாட்டுதடாயிப்படி யாட்டுதென் றார் தெளியாதென்றுசொன்னார், ஐயே தெளியாதென்று சொன்னார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம் நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி.

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத்
வாதவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்.

ஏரைப்பிடித்தேசற்றே உழுவான் மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான் எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே யழுவான் சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவானையே (சேதி)

நாத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான் அதை
நடத்தெரியாமலே விழிப்பான் இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களை பழிப்பான் அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான் அவன்
ஊணுறக்கத்தையுந் துறப்பான் அவன்
அதட் டிப்பேசிநு லடிப்பான் பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே இவனை யடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன் தோசி (அடக்)

பலுத்துதையேவொருமந்திரம் போட்டான்
பழமையானயினி தங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிப்பட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சிக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ் சுடலையிற் படுத்தான் (அடக்)

வசனம்.

சேதி சொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்துவேதியர் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினன்போடாவென்றேன்
வேலைசூழுலகிலிந்த வீணனைப்போலேகாணேன்
சீலமாஞ்சிதம்பரத்தைச் சேரவேவிடைகொடேனே.

வசனம்.

அந்தணர் சொன்னமொழியைப் புலையர்கள்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனரெப்போதும் போலே அந்தணரிடத்தில் வருகிறார்.

தக்கடா-ஆதிதாளம்.

நந்தனாரும் வந்தார் வெகு
சொந்தமானதங்க ளையரைக்காண (நந்த)

அங்கமுழுதிலும்நீறுபூசியே அரகரசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருந்திருக்கைகள்வீசியேசாமி சாமியென்றுதன்னை ஏசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே தரிசனங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறுஞ்சிவலோகந்தேடியே அடையவேணுமென் றிங்கேநாடி[யே. (நநதனாரும் வந்தார்)

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதாணுப்பிற்கும்
பேதகுணம்பற்றறுத்துப் பேரின்பவருட்சித்துப்பேணிக்காககும்
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டானந்திகக
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால் விடைகொடுத்து விடுவீரென்[றார்.

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம்-கண்டபேர்க்கு
சென்மமானபிணியைக கருக்குதாம்
உயரஞ்சிகரக்கும்பந் தெரியுதாம்-பார்த்தவர்க்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணை புரியுதாம்
பண்ணவாயன்மாலுக தேடுமாம்-தில்லைக்காட்டில்
பாம்பும்புலிக்குநிர்த்த மாடுமாம்
அரியரபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம்-ஆரையுமது
வானந்தமுழுக்காட்டிக் கொள்ளுமாம
போய்வருபவர்புண்ணிய சாலியாம்-தருமராஜன்
பிறத்தில்மழுதுவந்து கேலியாம்
உருவில்லாதகுருவொன் றிருக்குதாம்-மூலக்கனலை
ஊதியெழுப்பிக்காணப் பெருக்குதாம்
உருவமாகிவெளியே வருகுதாம்—நான்மறைக்கு
போய்வருகவுத்தாரந் தாருமேபொன்னடித்தாள்
போற்றுவேன்கண்ணாலே பாருமே (தில்லை)

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேனேயென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

தாதரிகிட தகசந்தரி சனதநாத நிமிதகிட தகணந்தரி தினதத்தும் தக சந்தரிகுந்தரிதந்த கணந்த னனந்தனனந்த ணந்தணந்த சனதச தன தத்தின்னகிட தகதோந்தத்தின்னகிட தகதோந்தத்தின்ன கிட தகதோம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணுரோ பிறந்தானந்தம் பூணுரோ

அநுபல்லவி.

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாரணனர்குருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமறுத்துடல் வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்பபுலிக்கி
ஆசையுடனேநல் லருளைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும் புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல் பூமியில்சொட்ட
சேவித்தநாரதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழுந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணன் மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியால் நான் சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணுமென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையே எனக்
கொருவருமில்லை பரகதியடைய (உத்)

வித்தைகள் கற்றதுமில்லை யாதொரு
பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்)

குற்றங்களெத்தனைக் கொடியேன் செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத் தாதரவாக (உத்)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக்கொண் டிருக்கிறேனையோ (உத்)

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதனால், வேதியர் அடிமையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

விருத்தம்.

படிபுகழ்த் தில்லைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனூரில் களித்திடும்நந்தனென்று
சிடுசிடுமூஞ்சிகாட்டிச் சிலவிடம்போலேநெஞ்சந்
துடிதுடித்திடவேனாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்
விட்டையாமடியிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிங்கேநீ
வந்தையோ அகமகிழ்ந்தையோ

காலைமாலையில்வந்துதெரிசனங்
காட்டுறாய்நிலைநாட்டுறாய்
கதறினாலுமூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ

அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனோசிங்கக்குட்டி
யல்லவோ அதைச்சொல்லவோ

காளிபூசையவர்போடும்போதுநீ
கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையாம்
கபடமெல்லாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுறேனிதைநாட்டுறேன்.

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர்கண்டிக்கிறார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையா நீ சிதம்பரமென்று சொல்லப்
படுமோடா போகப்படுமோடா அடா (பறை)

அறியாத்தனமினிசொன்னாயினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவி (பறை)

சிதம்பரமென்பதை விடு கொல்லைச்
சேரியிலேவந்து படு நாத்தைப்
பதத்திற்பிடுங்கி நடு கறாப்
பண்ணுனுக்கேபலி கொடு அடா (பறை)

எப்போதுமொருதடி பிடி கையி
லெடுத்துக்கொண்டேதமுறுங் கடி உள்ளங்
கற்பனையாய்க்கள்ளுறு படி கால்
நோகாமலேகாடியைக் குடி அடா (பறை)

கள்ளந்தீருதற்குப் பாரு உன்
கால்படும்பண்ணையில்வீற் றிரு இது
சொன்னதுமில்லையோவுன் குரு நீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண் டிரு அடா (பறை)

விருத்தம்.

ஓதியடிவீராயென்று உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கறுப்பாவென்றும பாவாடைராயாவென்றுந்
துதிபெறுமிருளாவென்றுந் தொட்டியச்சின்னாவென்று
மதுவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே.

வசனம்.

நந்தணர் நந்தனாரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்ல வார்த்தைகளால் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்த-பங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்தநீ
வந்த-பறையனல்லவோமறந்தாய். (நந்தா)

பாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பணை
சேரு-பொறுப்பள்ள வனுனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம். (நந்தா)

வாடா-உன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறும்நடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம். (நந்தா)

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுடன் பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான். (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனுரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுமுயுந்தன் சாதிக்கடுக்குமோ (சிதம்)

சரணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடா முழுமூடா கீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத் தகும்படிசெய்வேன் (சிதம்)

நாத்தைப்பிடுங்கிகண்ணி சடவேணும் அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ.

அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன்.

வசனம்.

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால் முத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்றுஅம்பலவன் மலரடிதினந்தோறும் (பத்தி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிச்சாணிடங்காதலது போலே
கடிகிவருங்கன்றருகில்கபிலையது போலே
கண்டவரைத்துணியுமில்லாபபேதையொருக் காலே
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப் போலே

கண்டுமுறைகீழகலக்கண்டறியார்மதுமயக்கங்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலொபபிமிகும்(பத்)

தாயடிக்கில்பால்குடிக்கத்தழுதல்திருஷ் டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமல்துயர்தருகிலு மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்தியிந்தமாயையுப சாந்தம்
ஆகுமென்றுசாதனங்கள்வழங்குது வேதாந்தம்

காடஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டு கொள்ளவேண்டுமென்றால்
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன் (பத்)

பச்சைமரத்தாணியோ லேபரிந்துமனம் நாபு
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலனைக்கொண் டாடி

இச்சையொழியும்புலன்களைநதுமிக　வாடி
ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத்　தேடி
அச்சமறந்திருவிழியிலானந்த நீர்கரைபுரள
அரனே திரிபுரனேகங்காதரனேபராபரனேயென்று. (பத்)

வசனம்.

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்க ளுடன் நந்தனுருமிருந்து பகதிபணணும நாளையில் ஒருநாள் நந்தனுர் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ யில்லையோ வென்று அறிய ப்பரிட்சை பார்த்தார்.

இருச்சொல் அலங்காரம்.

ந்தனுர்.	சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்டி	யென்றார்
வர்கள்.	அவித்தைகளைத் தூண்டிநிற்றலேகாட்டி	யென்றார்
தனுர்.	சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ	ரென்றார்
அவர்கள்.	அச்சுதனுங்காணுதவானந்த	மென்றார்
நந்தனுர்.	ஆலையினுலென்ன என்பலனுகு	மென்றார்
அவர்கள்.	நரகதினுலேசிவநாமம் நவிலு	மென்றார்
நந்தனுர்.	கற்றதனுலென்ன பலன்கண்டா	ரென்றார்
அவர்கள்.	கொற்றடிமைக்கார பலன்கொண்டா	ரென்றார்
நந்தனுர்.	அம்பலத்தை திரைபோடத்	தொடங்கினுரே
அவர்கள்.	பாம்புவித்தை மாயைகளு	ளடங்கினுரே
நநதனுர்.	மனந்திருந்திக்கொண்டோற்கு வாரதொன்றில்லையென்றார்	
அவர்கள்.	கனவருத்தமுண்டாக்கும் காராதுதொல்லை	யென்றார்
நநதனுர்.	சாதியிலேயெளியவன் தானறிவேனே	வென்றார்
அவர்கள்.	ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே	யென்றார்
நநதனுர்.	ஊனமில்லாச்சிவபக்தி தேடா	ரென்றார
நநதனுர்.	மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே	தென்றார்
அவர்கள்.	துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங கதியே	தென்றார்
நந்தனுர்.	பவககடலிலேக்குளப்படிபோல் பகுப்பார்	ரென்றார்
அவர்கள.	சுகக்கடலிலேப்பாறி கதிப்பாரே	யென்றார்
நந்தனுர்.	பார்ப்பானுத்தரங்கொடுப்பானே	வென்றார்
அவர்கள்.	காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார	மென்றார்
நந்தனுர்.	படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாசசு	தென்றார்
அவர்கள்.	அடித்துப்பால்போட்டுவீட்டீ ராராலே	யென்றார்

நந்தனார். அங்கேயேன்னீங்கள் வல்லையோ வென்றார்
அவர்கள். இங்கேயேனது இல்லையோ வென்றார்
நந்தனார். எங்கும்நிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள். இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் பாடுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண் டாடுவாய்தினமே.

அநுபல்லவி.

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்கதிகார
நந்தியின்மீதேறும் நம்பன்பதம்போற்றி. (பாடு)

ஆலந்தனையுண் டமரரைக்காத்ததிரு
நீலகண்டன்கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி. (பாடு)

சிவமாதவர் சித்தத்திநின்றாடுஞ்
சூலபாணியனெனுஞ் சுயம்புதான்போற்றி. (பாடு)

மோகமாந்துன்பத்தில் மூழ்கிக்கெடாமல்
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி. (பாடு)

பஞ்சாக்ஷரந்தன்னைப் பக்தியாயுருவேற்றி
மெஞ்ஞானம்பெற்றுய்ய மேலோனைநீபோற்றி. (பாடு)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேநினைமனமே முத்தி பதம்பெறலாகும்முனமே.

அநுபல்லவி.

சதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதம்பமருள்
சமாசபு-ம்புரிசாமிசிதம்பரநிமலன்திருவுருநீகொள்ளரசர. (சித)

சரணங்கள்.

ஒழியாக்கவலைகொண்டு வி[illegible]
உண்மையில்லாவீட்டை நி[illegible]

தழுவா திருந்த தில்லைசலனமில்மேல் வீட்டை
சார்ந்தாலல்லோ நல்லசாபல்யமாம பாட்டை
சந்ததமும்பெற பந்தமுதேயற
எந்தவினைத்திற முந்தூரம்மூற (சித)

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய் மோசத்
தெரிவையர்வலைச்சிக்கி முறியாய்
சாகமட்டுஞ்சம்சாரமே மேட்டு
சலியாமலேயுழைத்துச்சண்டாளமாந் துட்டு
சம்பாத்தியமது வம்பாகும்விதி
நம்பாதித்ததி தெம்பாயதிபதி (சித)

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீ மோனம் உண்மை
ஓம்வழிகாட்டுமே ஞானம்
தனக்குச்சிதம்பரஞ்சார்ந்தாலே தன்மயம்
சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராசசிய சின்மயம்
சரிவாசிவகுரு பரமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாநதிரு (சித)

துக்கடா.

ஹா ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னம்பலவா.

வசனம்.

நந்தனர் சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதமபரம்போக மிகவும் வருந்தி உத்தரவுகேட்கின்ருர்.

இது அறுசீரடி விருத்தம்.

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான் கடையன் விண்ணோர் மெச்சும், சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தவமே செய்யும், போதியரே புத்தியில்லா நான் புலைய னேதறியேன் புண்ய மூர்த்தி, ஆதிகுருசிதம்பரத்தைக காணவென்றே யாசைகொண்டே னனுப்புவீரே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையே.

அநுபல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டால்பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் (தில்)

அல்லலறுக்குந்திரு வம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடி யானந்தம்பெருகிய (தில்)

ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்ட நல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து. (தில்)

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுஞ் சிதம்பரத்தைத் தெரிசிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே (தெரி)

சரணங்கள்.

பத்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராத்தியெப்போதும் (தெரி)

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக (தெரி)

ஈசனேபுலியூரில் வாசனேகனகச
பேசனேயெனறுநட ராஜனைப்போற்றி (தெரி)

ஆமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைச்சொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து (தெரி)

ஞானம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலபொற்பாதத்தை. (தெரி)

வசனம்.

நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகின்றார்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாத மூடாவுந்தன்
  புரட்டெல்லாம்நானறிவேன்போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் பறையர்க்கேது
  பார்ப்பாரதெய்வமது பாலிக்காது
குற்றமுண்டுன் சாதியிலே வழக்கமில்லாக்
  கொள்கையதுசேரியிலே கூடாதப்பா
பித்தமது கொண்டவன்போ லிங்கேவந்து
  பேசாதேபோவென் றேசுவானே.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனமா நீயதைச் சிந்திக்கலாமாபறையா.

சரணங்கள்.

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
  செய்வதுஞாயம்நீ சொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே இங்கே நில்லாதே
  சேரிக்குப்போடா நாளைகுவாடா (சிதம்)

சனகமகாமுனி யோகிகள்தேடிய
  கனகசபேசனைக்கண்டறிவாயோ
பேசாதே கை வீசாதே
  வீரனைத்தொழடா ஏரியைஉழடா (சிதம்)

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்
  சிவபதமென்று சேவிக்கலாமா
ஆகாது வினை போகாது
  விரைதெளியன்றோ அறுதலிமகனே. (சிதம்)

வசனம்.

உழுது சேருபண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாத்து பறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலி களைபிடுங்கி காத்திருந்து பதித்திலறுத்து கட்டியடித்து நிரம்பிய பட்டையைக் காப்பதுமில்லை 'இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்பு தம்பட்டமுழங்கி கோலாகலமாகி நாணிபறையரோடுங்கூடி வரப்பைவிட்டூரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப்

பது மில்லை உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கம் முதலாகிய தேசதருமம் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று பிடித்துப் பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப்பேய் பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழே புரண்டழுது தத்து பித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனாரைக் கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தப்பிரமை வந்தகாரணம் நாவலிக்கிடச் சொல்லும்.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையரு
யன்றியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் (நந்தா)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைதுறந்தாய் தில்லைச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
கூத்துக்காரப்பறையருடன் கூடிச்
சும்மாவிருப்பது எம்மாத்திரம்நான் (நந்தா)

குலத்திலில்லாதவழக்கம் நீயதைக்
கொண்டாடுகிற முழக்கம்
வெளுத்ததிருநீறென்ன அருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவரோ வையகந்தனில் (நந்தா)

திருட்டுப்புரட்டுமறியாப்பொல்லாத்
தீங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தையென்முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய் வெறிமயக்கமோ அட. (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைப்பார்த்துச் சிதம்பரம் பிரமை வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்டபின நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

மனங்கண்டவிடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி
அனல்கண்டமெழுகதுபோலெனதுள்ளந்தனதாகவுருகிச் சாய்க்கும்

புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்புராந்தகனைப் போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்டதில்லைநகர் போல்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே.

வசனம்.

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

நட்டநடவுவிளையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் (நட்)
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுகேளடாபண்ணையாளடா (நட்)
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்டதினால்பசுமைகொண்டு (நட்)

விருத்தம்.

கதிரொருமுழமேநீளுங் கட்டுமுக்கலமேகாணும்
துதிபெறுநந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனுயிருநதுந்தில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலேதென்றாரே.

வசனம்.

நநதனருக்குச் சிதம்பரப்பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனரைப்பார்த்துப் புலம்புவார்.

இராகம்-தனசாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்ப்போனதென்ன நந்தா (பித்)

அநுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் (பித்)

சரணங்கள்.

சித்தமிப்படி செய்ததாரோ
பத்துதலில்லாமலே பண்ணியபோதாரோ
பத்தியென்றபே ரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ (பித்)

எத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளம்பதெரிந்தும்

பத்தியோடுசால மறிந்தும்
கத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும் (பித்)

வசனம்.

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிப்பெண்சந்நிதியினோராகித்தலைவணங்கி
தித்தியென்றாநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தால்
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமறைபொரியும்பெரியகோவே.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்பமன்றுள்ளே.

அநுபல்லவி.

மற்றமருந்துகள்தின்றாலுமுள்ளுக்கு வல்லேவல்லே ஐயே அடிமை (பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்.

பாம்பும்புலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடி பார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்பார்த்துக்களித்ததுண்டு
பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்பாதியைத்தின்றதுண்டுஇன்னம்
பாதியிருக்குபறையாநீயும்போய்ப்பாரென்றுத்தாரத்தாருந்
[தாரும் (பித்தந்தெளிய)

பத்தித்திசையும்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைச்சிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனோசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கேனன்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கே சென்றால் போதுங்கண்டால்
[தீரும் (பித்தந்தெளிய)

ஊரைச்சொன்னாலும்பாவந்தொலையு மூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார்வெகுபேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநரைதிரைதீருமருந்துச் சாதியைப்பாராது இன்னந்
தீராதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத் தீருந்தீருமையே அடிமை
(பித்தந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம லிருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணாக்கிக் கெடுப்பேனோ (சிதம்)

பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே (சிதம்)

ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசனும்பாசமும் பிதற்றலுமிங்கே (சிதம்)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்து சொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுநின்றாய்பண்ணை
காப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா.

வசனம்.

என்று வேதியர் சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில் நந்தனார் வந்து பத்தி புரியும் பன்னிரண்டு பேர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆசை நேச ராகுந்தோழரே கேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ யீசனல்லால்நமக்கு (ஆசை)

ஆயன் மாயன் அன்றடிமுடிகாணாத
நேயனழலுருவாய் நின்றநின்மலனல்லால் (ஆசை)

மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப்பொருள்களாய்!
எள்ளுளெண்ணெய்போ லிருக்குமீசனல்லால் (ஆசை)

அருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரமாய்நின்றதெந்தப் பராபரத்தையல்லால (ஆசை)

வசனம்.

என்று நந்தனார் சொல்லிப்பின்னும் ஆனந்தக்கூத்தாடுவார்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஆனந்நந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்.

அநுபல்லவி.

வானுந்துதிதேவர் முநிவர்ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆனந்)

சரணங்கள்.

மாயவலைக்குட் பட்டுஅதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னாகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்முன் னாடுவாரென்றேசாந்தி (ஆனந்)

கவலைப்படாதே நெஞ்ச மேகாலன் கைப்பாசம்
கண்முன் வாராதே அஞ்சமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினோன்தனைக் காணுவேனென்று (ஆனந்)

காயமிதுவுஞ் சதமா அன்றியுற்பவங்
காண்பதெவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலந்தத் துகளற்றிருப்பேனென்றும் (ஆனந்)

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபேர்களையும் வேலைசெய்யவொட்டாமல் தன் சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனாரைச்சீறிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
என்னுடமேனோ தோதகம

அநுபல்லவி

சாதகாரம்மணக் கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை (ஏது)

சரணங்கள்

நான்உனக்குப் பண்டு சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு
தோன்றலேநீசொல்லுஞ் சொற்படிச் செய்கிறேன்
பான்மையாகநித்தம் பத்தியாய் உய்கிறேன் (ஏது)

காசளவு தன்மை செய்தோரை யொரு
காலும்மறவாத் தன்மை
தாசனுக்கெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல்நான்செய் தொண்டு (ஏது)

ஏழைநான் தானே சூதும்வாதும்
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளெங்கே
ஊழியனுக்கும் உழுகயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏது)

நந்தனார் ஏருழுதல்.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

வணக்கமாய்ச்சொல்லும வார்த்தையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன்
கணக்கிலாத்தனது பண்ணையாள்வசத்திற்
கைப்பிடியாகவேதந்து
பிணக்கிலானிவன்சொற் படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான்அழைத்துப்போவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டு போயினர்நந்தன்
ஏர்த்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே

இராகம்-சஹாநு-ரூபக-சாப்புதாளம.

பல்லவி.

பத்தியாக ஆண்டை சொற்படிசெய்தானந்தன பலருடன் கூடிமிக்க

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங்களித்துக் கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடி மெத்தக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி (பத்)

சரணங்கள்.

நீருள்ள ஆதனூர்நஞ்சை புஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது அறச்
சுத்தமாதாகவே யுழுது
காலைப் பொழுது (பத்)

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைக்கட்டிப் பூட்டி பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி (பத்)

கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியனவனதம்பி பெரியன் சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன் (பத்)

சீரகச்சம்பா சிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தமணக்கத்தை நட்டு கம்பு
சோத்துவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு (பத்)

வசனம்.

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்து கொண்டிருந்த நந்தனார் இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும், சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியர் பால்சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங் கேட்கின்றார்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொய்ச்சடலம் புழுக்கூடொன் பதுவாசற் றேற்பையைப் போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந் தொடியமுனி சிவகாமிமாது புங்கன்

பாதங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதையே அம்பலத்தைக்கண்டு களித்திறைஞ்சுவேனே.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்.

அநுபல்லவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு தெனக்கிவர்
போலவேயில்லேதயவில்லேஏழையிடத்திலிருந்தருள் செய்திடும். ()

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபரம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவே தில்லேப்பதிவந்து
பாதச்சிலம்பசையமணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்ககனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியற்றவர்மதமற்றவர்விடையத்தினிலுருவற்றிட
கலேகற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினில்நடனமாடிய (பொ)

இரவுபகல்கருமங்களிலெழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுத்துவசப்படுத்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது
பாவிவருமாகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுங்கிவழி
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும். (பொ)

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச் சொல்லுமநந்தனரைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறுயனுதினமூடாவுனக்கித்தனே
கள்ளக்கும்பிடாலாவதென்னபலமோ காட்டுப்பசாசல்லதுவோ
துள்ளித்துள்ளிகுடிக்கிறுய்சிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்
எள்ளுக்கொல்லேயில்மாடுவந்துதொடாதேகும்படிசெல்லடா.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனர் தனக்குத்தெரிந்த வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்.

முன்நந்தனார், பின்வேதியருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்

எட்டிக்குப்போட்டியான

இருச்சொல் அலங்காரம்

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவில்லையோ வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளைகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனாலுள்ளதாகாது மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாலுள்ளதாவிளையு மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர்-பரிச்சக்குழம்புகொண்டால் தேகம்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்-அரகராவென்றபாவம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறைபனைக்கண்டால் பாவமா மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனமூட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழி வெட்டிப்பா மென்றார்
நந்தனார்-எனக்குளறிவுஞானமாரிபேமதி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குநாறியபறையர் சேரியேகதி யென்றார்
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று சொன்றார்
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பற்று தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதும் வாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொற்க மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலெல்லனைகொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத்துவதே னென்றார்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்து அவலப்படுத்துவதே னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையோடுன்னைச்சேர்வேனோ வென்றார்
வேதியர்-எல்லையோடுமுன்னைப்பார்ப்பேனோ வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்லப்போகாதே யென்றார்
நந்தனார்-ஆணையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டும்புலையரே யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பார்டிப்படிப்பே னென்றார்

வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமல்நாடுவே னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்றார்
நந்தனார்-சிந்தைநொந்துதவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சினால்நெஞ்சமுருகாதோ வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினால்பஞ்சம்வருகாதோ வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேபோது மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போவே னென்றார்
வேதியர்-போக்கிரியாய்ப்போவா யென்றார்
நந்தனார்-அன்னிதஞ்செய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவறே னென்றார்
நந்தனார்-எங்கள்சாதிக்கு என்னவழி யென்றார்
வேதியர்-உங்கள்சாதிக்கு இந்தவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஒது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்தேன்தலையெழுத்திது வென்றார்
வேதியர்-பறையனாய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திற்கல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்த தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த வேன்
நந்தனார்-பழுதானசென்மம்படைத்தேனே யென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மமடுக்காதே வென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம்கட்டுவிடு மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேலியை நட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணை யிப்படியோ வென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவு மொப்பிலே னென்றார்

வசனம்.

நந்தனார் மெத்தவும் ஐயரைவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்.

அல்லெனுங்குழலாள்மோகமண்டாதுவொருக்காறமேருண்ட.
பல்லூழிகாலஞ்செய்தபழவினைத்தொடக்கறுத்தார்
சொல்லினுமடங்கொணாதசுகக்கடலாட்டிவைகருந
தில்லைநாயகனைக்கண்டுதெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்.

கண்ணி இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

மாகழிமாதந்திருவாதிரைநாள்	வாராதோவருகுதேயே
மனதைப்புண்ணாகப்பண்ணுமலொருதரம	போய்வாவென்று சொல்லையே
கட்டையிருக்கையில்சிதம்பரம்போய்நான்	காணவேணுமையே
கசடனாகிலுமாசைவிளையுதன்	காணுக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள்முதலாயுமக்	கடிமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல்	காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெலும்பாட	வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுகுறங்கினதன்றியில்வேறே	யொன்றுங்காணலிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதைநா	னெளியேனானையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிடையனுகாம	விடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுந்தண்ணீர்குடித்திடும்	வெறியேனுனையே
மேதினியினினுயினுங்கடையேன்	வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காணே	தடியேனானையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி	தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்களாதராவாலே	அனாதியேனையா
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென்	றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளெரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியைக
கலந்தணைந்திடவேண்டுங்காதலைக்கண்டிராயகிலமனைத்தையுந
தலைசுமந்திடுசேடனார்குணத்தன்மையெய்திடும்நந்தனை
விலக்குவாங்கியபெருமையாளிவன்கோவைத்தெல்லாய்ப்போவானே.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தரங்கேட்ட நந்தனருடைய சிவ பத்தி பரிதாபத்தை ஆதிசேடனும் சொல்லவொண்ணாத மகிமை

யைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்.

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்ததாயாரிடத்தேபோய்த் தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குகலியாணம்பூனை நரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோஆண்டவன் பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடாயிங்கே கூழைக்கும்பிட லாகாதோ
கங்கையிலாடுவையோவங்கே காணிக்கைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்து யிரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்கு மானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைத்தெரியும் வாராதேபோடா.

வசனம்.

அடாநந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போகவேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமா யிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடடாநந்தனே தில்லைக்-கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ட
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைக ளனேத்துமிங் குதவாது
நட டாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது(அட.)

சரணங்கள்.

மனசாதியிற்பிறந்தோ னுனக்கவ்விடத்தி
லென்னஅலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
மனபோதிலுமறை யிரவிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்துக் கொண்டு

மாலுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த ஒரு
மாற்றலர் திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனோற்சவந் திரு
வாதிரைப்பலன்பெற மாட்டாய்சொற்படி யிரு (அடடா)

வேள்விகளொருபுறம் வேதியர்க ளியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத் தங்கும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாததிவ்யத் தலம்போய் வருவதற்குந்
தடையில்லையெனப் பொங்கும்
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும்
சாதியிழிவையோ சித்தலாதெரிய வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன் பாவா யற்றுயெங்கும்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்கென்பது போல்வரும் (அடடா)

அல்லும்பகலுஞ்சோறளித்துக்காத்திடுந் தெய்வ
மானவம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டாமென் றுரைத்திடுவேன்
சொல்லமறந்துநீ வீணன்
தில்லுந்திரியாவராப் பேச்சேதுக்கடா பிடித்
திருக்குமெனதுபிடி திரும்பாதடா பகடி
பல்லையொடித்து விடுகிறேன்பாரடா தகடி
பஞ்சைநீயாசமர்த்துப் பார்ப்பேனெடடா தடி (அடடா)

வசனம்.

வேதியர் சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்க ளென்னை த்தடியா லடித்தாலும் பிராணனை மடித்தாலும் கழுத்தை யொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணுமலிருக்கே னென்று கடுத்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனோ-அனுவள
வேனுஞ்சம்மதிப்பேனோ

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ் சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்லநீதி (இனி)

சரணங்கள்.

பலகாலமும்பழமும் பாலூட்டினாலும் பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய்ப் பகரலாகுமே வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போநீதான்செய்யாதடா வீம்பு
தறையிற்கறந்தபாலுந் தாவுமோமுலைக் காம்பு (இனி)

திடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடம்பன் சரி
இவர்களல்லாமலிதோ இருப்போர்கள்சிறு நரி
நடையிலிருப்பேன்மஹா நல்லவனாகுந் வெரி
நாளுனைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி கரி (இனி)

வசனம்.

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனார் மிகுந்த தாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்ல வேதியருக்குக்கோபம்வந்து திருட்டுவேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டா-நந்தா-அடா வுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்.

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநிர் மூடா
முன்னும்பின்னுமறியாக் குடிகேடா
வரட்டுதவளைபோல்வா யாடாதே யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சீர்ப்படுத்திடப் போடா (திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனாகப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீருசெய் நஙிலை தந்து
வைத்திடினம்போற்குடி யாரு இருப்பார்களுன்

ஊைத்துதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளைநீ கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீர் ஓட்டி

சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே சோட்டி
தக்கவுன்றன்றிறமதுமிகக் காட்டி
மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பாகம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனையுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமர்த்தைக் காட்டாதே
சாணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக்கஞ்சிநரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டிசே போலாட்டி
தோயும்சடமுதலோ ரட்டி-வாராமற்செத்து
சொன்னாலனுப்புவேனோ மட்டி
காயமுள்ளபோதேநீ தானடா
கர்த்தன்றன்னைக்காணப்போவா னடா
ஏய்த்ததுவிட்டுப்போகப்போறா யடா
யேத்தவாதிமாக்கனுப்பேனே நடா
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
தீயன்தீயன்தீயன்தீயன் உனைவிடேன் (திருட்டு)

வசனம்.

இதுவும், வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணுமல்மாதவத்தோர்மதிமயங்கத்
தேனிருந்தசெந்தாளைச்சிந்திப்பார் புந்தியுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனருந்தும்புலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றுலுமுண்டோமுத்தித்
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களை கூடத்தேடி அழியப்படாதே செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தையுரிஞ்சும் பறையா நீகத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குலைக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவ னிங்கே பத்தி யெண்ணலாமா, நத்திமுத்தி தேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம் போடலாமா, இங்கே நித்தம நாடலாமா, வியர்த்தமான இந்தசென்மமெடுத்துஞ் சித்திதேடலாமா, அங்கேபுத்தி செல்லலாமா, அடடா இதுவெல்லாம் விட்டுவிட்டா, நாத்தைப்பிடுங்கி நடடா, மன்தொழிலைத்தொடடா, தோல்கட்டிய தடியை யெடடா, யாருந் திருடாமல் பார்த்திருடா, களத்தில்படுடா, காவல் கொடுடா, புல்லறுடா, மூடா வழிதெரியாக்குருடா, நான்சொல்வது நேரடா உன்செய்கையென்று கல்லாலெறிந்து, தடியாலடித்து, வாயால்திட்டி, தேள்போலே கொட்டி, இவரொரு ஆள்போலேநின்றான். அவர் நாள்போகுதே யென்றார்.

நந்தனார், வேதியரைப்பாத்து நீங்க ளென்னை யடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமே யென்று வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்ததுபோதுமையே என்னை அடித்ததுபோதுமையே

அடித்தாலுமுங்கள் கைவலி	யாதே	
அடிமைசெய்யுமென்னுடன்	வாதோ	
படித்ததெல்லாமென்மனத்திற்	படாதோ	
பாவியெனக்குமினிமேற்றெரி	யாதோ	(அடித்)
நல்லவரேயுங்கள்மனதுப்பிர	காரம்	
நடக்காமலிருந்ததுமப	சாரம்	
சொல்லத்தெரியுமோ வெனக்குப	சாரம்	
சுகிர்தசாலியுங்களாலேயிந்	நேரம்	(அடித்)

வசனம்.

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்.

மோகனராகம்-ரூபகதாளம்.

இலவுகாத்தபிள்ளை யாச்சே-நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம் போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாச்சே-எங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல மாச்சே-தெய்வ
எல்லாமலெங்கையோ போச்சே
சேரியேசொர்க்கமென் றாச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமெனப்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே-நந்தன்
வேண்டுதல்வீணாய் போச்சே
தண்டனைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலமபிறக்காமற் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கே னென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற் பெருங்கடல்சீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொறுததாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்துமேதோ வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன்திரு வம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந் தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினைதீராரோ
பார்தனில்பேர்சொல் லாதவனென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிரைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரம்நான்தொட லாமோசாதியில் சின்னவனானன்றே
இன்னமும்சிதம்பரம் போவேனென்று யிங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டும்போதுமையேயுங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இஃது அறுசீரடியான்வந்த

விருத்தம்.

சேரிவந்தவர்செவ்வியவேதியன்சினத்தால்
காருகளடர்ந்திடுஞ்சோலையினின்றவன்கருத்தை
ஏருலாவியபாமனற்றூண்மலரிறுக்கி
நீராகியநந்தனுமிப்படிசெய்தான்.

பல்லவி.

நந்தனார் தங்களையருக்குத் தலைவணங்கி பெரியகும்பிடு போட்டு ஒரு சோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத் தில்லை வெளியிலே கலந்துகொள் வேனென்று வீரவைராக்கியத் துடனே சேரியில்வராமல் தன்னுடைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்லவெந்துமனம்வேறுகிவினையோவென்று
சாதியிலேபாவமிதுநீயன்றோபிறப்பித்தாய்சுவாமியென்னை
சோதனையோசெய்கின்றுயெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்கும்
ஆதிகுலவலவோநீபார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரே.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் (ஐயா)
அத்தானுன்வருவேனே அம்பலத்தைப்பாரவேனே
சற்றேபாகிலுங்காண்பேனே சந்நிதியேயென்செய்வே (ஐயா)

விருத்தம்.

தாறில்லாதவிப்பிறவியைத்தானெடுத்தஞ்சி
தூறுபட்டனற்கீழ்க்குலமாகியித்துன்பம்
நீறுபட்டிடுமல்லவோதில்லையினின்றால்
பேறுபெற்றிடுவேனதற்கும்மொருபிசகோ.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினைகள்செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகியுய்யும்படிக்கேட்கிடல்
கள்ளக்குமாரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையோ
பாவியெனக்கோவந்த பார்ப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ

கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாண தெய்வம்புலையர்க்கரிய
கல்லாச்சமையலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுன்னைப் போற்றும்வணக்கமுமலாமல,
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையும்நீயென் ஞவிபொருளும்நீ
யுன்சந்நிதிவரச்செய்வாயே.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லாதம்பலத்தாசேயுன்பால்
கொடியனுன்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனுல்நீதி
நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படியினைவீழ்ந்தாஞடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனகல்யாணி.

பல்லவி.

செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்
அரகாசிவனே தில்லைச்சிவனே.

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்ருெரு நல்ல சேதிசொல்லக்காணேனை
[யோ (செய்யு)

பாவிபுலையனுய்ப்பிறப்பேனே யிந்தபாரினிலிருப்பேனே
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவாவுன்னடிக்கமலங்காணேனையோ (செ)

பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாகயிந்தப்பாடுபடுவேனே
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத்தேடும்வகைகாணேனையோ (செய்)

நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை நடுகவேணுமென்றார்
காப்பதாருகளைபிடுங்குவதாரென்று கடுத்தபேச்சுகடியேன் (செய்)

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்னுவதைப் பிடுத்திமுத்திடுவேன்
பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற் பறையன்பழிவீண்போகாதுசொன்
[னேன் (செய்யு)

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிலென்தேகந்தரியாது
சொல்லவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்ணசபைக்குவருவே
[னேகாண். (செய்யு)

விருத்தம்.

கடுவருந்தியும்பணிகவிஞகவுங்கற்றைச்
சடிலமேவியபிறைபுனற்றரிக்கவுந்தகுமோ
விடுவதில்லையுன்னருகினிற்குமென்றுருவேங்கைக்
கொடியன்வந்ததினுலென்னதில்லையிற்குறையோ.

விருத்தம்.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியுமதிலும்
கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தையேறக்குப்படைத்தே
ஞவிதானிருந்தும்பாகதியடைந்திலனே.
ஆதிநாண்முதற்றவம்பெறுமாமுனிக்காக
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியெந்நேரமும்பணிந்திடுநந்தன்
ஏதந்திரவேகனவிலுமீசனும்வந்தார்.

வசனம்.

நந்தனூர், தில்லைத்தலத்தைக்காணுத சென்ம மிருந்தாலென்ன போனுலெனனவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகி வாடும் வேளையில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத் தேவன்வந்து சொல்லுவார்.

எதுகுலகாம்போதி.

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரே - நந்தனூர் - கனவினில்கண்டாரே
மனதிலெப்போதும் வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக் கண்ணினுற்காணுமல் (கனவி)

நீநடுங்கழனிகள் நாடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமனுன் னுடையவன் களிக்க
மானிடபிறவியி லுனக்கிளையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதன்வாதுரைக்க (கனவி)

கங்குல்பகலாய்க் களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாச்சுதுஅதனு
லிங்கேவந்தேனென்று மீசனும்புகல (கனவி)

விருத்தம்.

அறிவு மிகுந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான் பெயர்சொல்லி யாற்று நாளில், கறைமருவுடராழகன்றனை தடிமை வெறியகலக் கனவில் வந்து, குறையறவே கழனிகளை நடச்சொன்னோ முனக்குவிடை கொடுக்கே னென்று, மறையோது மவர்க்குரைத்து நீவிரைந்துவா வென்று மன்றுட் சென்றார்.

நந்தனார் கனவில் நடேசமூர்த்தி சொன்ன

வசனம்.

நம்முடைய நந்தனாரே உன்னிட கழனிகளை நமது பூதகணங்க ளாலே நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக் காட்டினால் உத்தாரங்கொடுப்பாரென்று சொல்லித் தானம்பலத்தே சென்றார்.

நந்தனார் நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷ மடைதல்.

கண்ணிகள்.

களையெடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குதுஅதைக் கட்டுகட்டவேகோணுமாம்
பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியும்நந்தன் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்துவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடங் காணவென்றுசென்றனன்.

விருத்தம்.

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனாரைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவாரொப்புவாரே.

வேதியர் சொல்லுதல்

பலவித, இராகம்-வராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தமதி வந்ததென்னதந்ததாரு
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்துபோய்
விந்தையாய்நினைந்தன்றோ அந்தவேளைபுந்தியில்லை (நந்)

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிபேசுவாய்
கல்லைக்காட்டிகோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்
தில்லையென்றுசொன்னதெல்லா மில்லையென்றுபோச்சுதா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநிஜமாச்சுதா
சித்தமுந்தெளிந்துதா உற்றதுவுணர்ந்துதா
பத்தியுந்துலேந்தா கத்தலும்பறந்துதா
சட்டம் சட்டம் நல்லது நல்லது மெத்த மெத்த சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி.

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையா
சொற்படியொப்புதலாகநீ மெய்ப்படிநடப்பையா
கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
மள்ளுகொல்லைக்காரடா யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுகுற்றம் தெளிந்துபாருசுற்றம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம்
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிழந்தாலேதுன்பம்
சாண்வயிற்றுக்குஅனபு சாதிமுறைமைவம்பு
ஓகோ பலே பலே சபாசு கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்.

சூதாடிதோற்றவன்போல் வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்தும்
என்னகாரியம் அதிலென்ன வீரியம் தள்ளு தள்ளு

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும் பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவதுஆகாசு தூற்றுப்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள்கற்றகலை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுபடுமோ
தர்மமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாம்முழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லவீரடா

மாஞ்சை.

கஞ்சிகூழுகுடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன் ஒற்றைக்
கண்டாங்கிச்சேலையொன்று துண்டாய்கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாகவாழ்ந்திரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டுப்பாக்குதின்று அண்டைவெட்டிப்போர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினாலுந்தோணாது கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச் சுகமல்லவேமனந்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ

ஆரபி.

எருவிட்டுழுதவயல் மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினாலுந்தாங்குந் துருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாயிறையே இந்தவூருக்குளிதுநல்லவிரையே

அசாவேரி.

மூலைக்கால்விளைந்ததானால் சேலைக்குக்காணும்
உனதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையே நீவாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி.

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடுங்கிநட
தேரியையுழுகச்சொல்லு வீரியைநடுகச்சொல்லு

செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்கப்போர்த்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திருட்டிக்கப்பார்த்தையா

புன்னாகவராளி.

எல்லாமுனதுபொறுப் பெல்லாமுனதுசுக
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை யில்லை
கட்டியடிக்கட்டிளையில் விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைத்திடல்குட்டையிலே நட்டதுபலித்துதா

காடுவெட்டி நஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம் (நந்தா)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப் பார்க்கவாருமென்று நந்தனார் கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்.

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவியவேதியன் களிப்புறநந்தன்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பாவி
யெண்ணிலாவருங்கதால்கொண்டிருந்தனர்தானே.

வசனம்.

கேவலமாகிய நீசன் சிவகங்களாலே ஒரு இராத்திரியில் நடவு நட்டு அறுப்பறுக்கும் வயலை வேதியர் கண்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவராகி யுலகவாசனையற்று நின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்.

கடுக்கா.

நந்தனானந்தபரிதமானார் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுபலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில் (நந்த)

நீசச்சாதியென்றயேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனுமாசையாகவே

தேசமமற்றுந்தில்லைவாசமாகுநட
ராஜமூர்த்திகருதாசனென்றுவரும் (நந்த)

வாரும்வாருமிதைப்பாருஞ்சிவ
னேவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரின்மீதுனிணையாருமில்லையென்
றாரினுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல (நந்த)

சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயததிலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுசொலும். (நந்த)

வசனம.

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்து சிவபத்தரை அபசாரம் பண்ணி னேனென்று மிகரும் குழைந்து சொல்லுவார்.

இராகம-பியாகடை-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்.

அநுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல் விறலறியாமல்
வீமபுக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும் (நந்)

சரணஙகள்.

அறியாமனத்தினாலேயேதேதோபேசியுநதன்
அருமையைத்தெளியாமற்போனேனே மெத்த
சிறியோர்செய்தபிழை பெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதும்காத்திட வேணும்
நிறையுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராங் காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோன்வந்துயே தேனும(நந்த)

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாயிருந்ததிந்த கதிக்கச்
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் அறுவடைக்கும்
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச்சாய்ந்து உமது
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து யாவரும்
ஆற்றல்தனக்குதேமிகக்கிளைத்து பெரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளால்நலமே வரும்
நாற்றிசையோர்களும் நாட்டிப்பணிய தரும் (நந்)
நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துக்கிருபை

குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காருமவிதையுங் அந்த
கொட்டக்கிலிருக்கநீர்செய்நீரோ யுமக்கு
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனே தாரோ
அடிமையாளாகிவந்துசெய் கொண்டேன்
தூண்டத்தனது காலென்றுண்டுக்கும்கும்மைக் கண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக் விண்டேன்
வதாண்டனேனுமக்குத்தோதங்களை
சொல்லுமபணிகள்செய்து சுகப்படத்துணிவுண் டேன் (நந்த)

வசனம்

என்று வேதியர் நந்தனுரைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

இதுவும்-வேதியர்சொல் விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்றுளைக்கருத்ததுபெறவேநோக்கி
குறைய றும்நந்தனுரைக்குலமதுகீழென்றெண்ணி
மறைபுகல்பேருமையாலேவந்திடனென்கொடியனென்று
இறைபடுமனம்போலஞ்சியேங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புன்னுகவராளி-ரூபகதாளம்.

குத்தமெத்தனைசெய்தபோதிலுமுந்தன் சித்தத்திலினையாதே-சிவ
பக்தனென்றறியாமல்பதறிவார்த்தைகள் சொன்னபாவந்துலையாதே
புலையர்கள்பாகநிதேடும்படியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரே-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணுரக்கண்டபேர்களெல்லாங்காட்சிபெறுவாரே
உருவமனதறியவொருவனுலாகாதொன் றுலகம்மொழியாதோ-அனு
திறமாச்சுதினியுந்தன்ஜென்மசபலமாச்சுதெய்வமுமிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாதுசந்தேகப் படலானேன்-இப்
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்று யனுப்பிவிடலானேன். [போ

வசனம்.

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றைக் கேட்க, நாளைப்போவார் கனவிலே ஈசன்வந்து கருணை செய்தாரென் றார். அதற்கு வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுன் கனவினி லெப்படிவந்தார்
வரந்தந்தாரெந்தாய் (நந்தா)

சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ (நந்தா)

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோநீசொப்பனமென்றறிந்தும (நந்தா)

அண்டாண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லையென்றுதெளிந்தும் (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் தான்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளு வீரென்றுசொல்ல, நந்தனார் மறுஉத்தரம் கூறுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஏதுகுலகாம்போதி.

வேதியர்-ஏழைப்பார்ப்பான் செய்திடும்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திககாரனென்பதுமபொய்யோ

நந்தனார்-பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்குள்
புண்ணியவானே நான்
புலையனுங்களடிமையல்லவோ புத்திசொல்லுமையே

வேதியர்-புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காமற்போதங்கிடையாது

நந்தனார்-கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங் கடையேனகிர்தஞ்செய்விப்பீரே

வசனம்.

பரமபக்தனுகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல் வந்தபடியினாலே என் பிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடி விருத்தம்.

அவப்பொழுதுபோன தன்றிதறைமுடிவையுளங்கனிய
வறிவினுன்னித்
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தானன்றே
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலைகளைச்
செய்ததாக
பவகடலைக்குதிப்படிபோல்தாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தா நீசிவ பத்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனான் பித்தன் (நந்தா)

பூமிக்குள் நீயொரு சித்தன்-இந்த
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர சித்தன்
காமிக்குள்ளேவெகு மததன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தோரனைவரு முத்தன் (நந்தா)

படித்துமென்னவெங்கள் வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவனற் கீதம்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ போதம்-அது
ஐங்காமற்போச்சுதுயென்பிடி வாதம் (நந்தா)

தெவிட்டாதசோகம் பாணி-உந்தன்
தேகமுழுதினுஞ்சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுத்தேனானுநீயாற்றும ஞானி (நந்தா)

பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய்-உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துப்பரமானந்தங் கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-தில்லைத்
தரிசிக்கவாரயினைக்கண்ணாலநீ கண்டாய் (நந்தா)

வசனம்.

இப்படி வேதியர் சொல்லும்போது நந்தனார் மனம் நொந்து கை கால் நடுங்கி ஐயரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அன்னங்கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனை நாளுங் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக் கடிமை வேலைசெய்யு மென்னை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டா மென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சஹானா-கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாசொல்லு வேனோ உம
தடிமைப்பறையந் தானே.

அநுபல்லவி.

மெய்யாகவேயிந்தமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர் தம்மையோதாழ் வார்கள். (ஐயா)

சரணங்கள்.

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன் குணம்மாறுமோதெந் நாட்டினும்
ஆம்புத்திக்காரனென்றாலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலும்வே றுண்டோ (ஐயா)

மேவுங்கீரைத்தண்டுமேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிர்முன்மின்னும்பூச்சி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன் றன்னாலே
ஆச்சுதென்றுமெல்லனவாச்சுது யென்னாலே (ஐயா)

முன்னமேசெய்தவினையின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனுய்மேவி யதனாலே
இன்னல்படுவதுடனின்னமும் வேண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென் றனைக்கெடுக்கவேண்டும் (ஐயா)

வசனம்.

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் என்னையுமிப்படிப் புகழலாமோ வென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அமிர்தகல்யாணி

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனான் (சின்)
அன்னைதந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்னையாளவேணும் (சின்)
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுயறிவுமயங்கியாட்டஙகொள்ளும் (சின்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குத்தான்தெரியும் அவர்மகிமை
அம்பலநாடக மாடியபெருமை

அநுபல்லவி

பாருககுள் மாந்தர்கள் காண்பது தொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியமில்லை (ஆரு)

சரணங்கள்.

தேவர்கள் பூமழைகொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர் உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட யிருந்தாள் (ஆரு)

காதில்குழையாதுவிழுந்தது காட்டார்
கண்டிடும்அன்பரைவிண்டிட மாட்டார்
பாதளம்நடுக்கவேதாண்டவம பொட்டார்
பக்தியில்லாதவர்தங்களைக் கூட்டார் (ஆரு)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றும் பிரதாபம்
பார்த்திடும்பேர்கில்லை புண்ணிய பாவம்
சீலகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகர மாகிய ரூபம் (ஆரு)

இராகம்-பைரவி-திரிபுடை தாளம்

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலவ் கிருபையிருக்குதோ
அவனே பெரியவனும்.

அநுபல்லவி.

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுக ளாடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவனோ (ஆரு)

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
வேலைகளும்பணமாதாலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை போகாது (ஆரு)

பாணன்மதங்களடங்கவேசெய்தகோ
பாலகிருஷ்ணன் தினந்தொழும்பொன்னம்பல
வாணனென்றாதரவாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந்தானவன்சின்னவன். (ஆரு)

வசனம்.

சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியில்லாதவன் பார்ப்பானாயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே திருப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியை விலக்கி தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீகுளம்வெட்டினதும், ஒரு ராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடராஜமூர்த்தியே வந்து நடவுநட்டதும் பார்க்கும்போதுபல்லாது நீயே மகா புண்ணிய புருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறில்லை, நீ இதுவரையி லெனது வார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை, ஆகையால் எனக்கு நீ குருவாகி நின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாநீ குருவுபதேசம் நவிலிடவேணும் நான்கடைத்தேற
நந்தானன்கதிபெறமாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன் (நந்தா)

மந்தாரப்பூ, தெடுத்தனார்மலரடிசாததிவாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே (நந்தா)

வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனதிற்சென்றுநீநிர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடன்வந்துஊழியஞ்செய்ய (நந்தா)

பெற்றநீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனுமுடன்
நத்தாமல்மோசமதானேனம்பிக்கைசொன்னேனற்கதிபெறவே (நந்)

கலி விருத்தம்.

வேதமோடறஞ்செய்திடு நூற்களைவிதித்தும்
ஆதனுதியுன்னடியவர்க்கடுஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுநந்தனைப்பாவி
ஏதந்நீரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்.

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர் வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையால், சுற்றி வந்து தலைவணங்கி ஒருமூலையை நோக்கி நந்தனார் சொல்லுகின்றாப் போல் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஐயேமெத்தகடினம் உனக்கடிமை ஐயேமெத்தகடினம்.

அநுபல்லவி

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்
நையாதமனிதர்க்குவுய்யாதுகண்டுகொள்ளும் (ஐயே)

சரணங்கள்.

வாசியாலேமூலக்கனல் வீசியேசுழன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசறக்குண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இந்த

மானாபிமானம்விட்டுத் தானாகிநின்றவர்க்குச்
சேனாதிபதிபோலே ஞானாதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அங்கே

சங்கையறவேநின்று பொங்கிவரும்பாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிக்கொண்டு தங்கப்பொம்மைப்போலவே
நில்லுமே-ஏதஞ்செல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாது வெல்லுமே [இந்த

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் எட்டாங்குபண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டிவா வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-மூளைதேயுமே-அதுவேயுமோ-உள்தோயுமே வேத

மந்திரத்திலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலே அவ
தானமே-அதுதானமே-மவகினமே-பேசாமோனமோ அந்த

முப்பாழுந்தாண்டி வந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பார்வைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்
ஆடுவார்தாளம்போடுவார்-அன்பர்கூடுவார்-இசைபாடுவார் இதை

கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
அண்டாண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
நல்லவோ-பறையன்சொல்லவோ-அங்கே செல்லவே - நேரமாகுதல்ல
வோ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தவாசையாலே காலனற்றுப்போமேயென்று
சாத்திரம்-நல்லக்ஷேத்திரம-சற்பாத்திரம-ஞானநேத்திரங்கொண்டு
(ஐயே)

கலி விருத்தம்.

வானமேவியவும்பர்வாழ்த் தியமறையைக
கானமேசெயும்வேதியரேயுமககடிமை
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவருளுறநினைந்தார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் சொல்ல, வேதியர்கேட்டு திவ்வியஞான மடைந்து நந்தனாரைப்பார்த்துச சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம

கண்ணிகள்.

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா (சிதம்பரம்)

சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம் நந்தனேயினிமேல் (சிதம்பரம்)

எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப் போமோ
பத்தியேமுதலென்று பழகியபெரியவர் (சிதம்பரம்)

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீயென்று
புத்தியும்வந்தது சத்தியமல்லவோ. (சிதம்பரம்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவணங்கி அஞ்சலித்து நின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஓரடியிலிரண்டு வார்த்தை, துக்கடா.

நந்தனார்	வேதியர்
சிதம்பரந்தெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
ஜென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனையரே	அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாருக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணி யனுப்பிய பின்பு நந்தனாருடைய குணாதிசயங்களை கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அடியவர்கள்மனமிடியப்பேசினதுண் டபாதகமனந்தங்கோடி, படுநரகில்வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும பாவமது பலித்ததென்று, துடிதுடித்துத்தொடைநடுங்கி நீர்வடித்து சிதம்பரத்தே துதிகள் செய்து, படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப் பகருவாரே.

இதுவுமது.

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந் தள்ளினேனென்பதுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கனிந்திடுமுள்ளம்பத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போது மற்றொன்றுமில்லைசைவச்
சேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன்றில்லையென்றார்.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமும்நந்தனைசிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனாநந்தனார் (எந்தநே)

பந்தந்தீரவேயிந்தவுருவாகி
வந்ததோவாநந்தந்தோசிவமென்று (எந்தநே)

வசனம்.

விட்டுதோ இந்த வீட்டுக்கவலைகள் பட்டுதோ பவசாகரச் சேற்றுதிட்டுதோ முத்திவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோ வென்று ஏங்கித்தொழுது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியே சிவபத்தி பண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார், அப்படியிருக்க நந்தனார் ஆதனூரை விட்டுச் சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்றார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகின்றார் ஆதனூரைவிட்டுக்
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால்வருகையிலே
பிரமாண்டாங்கம்பரவசமாய் எங்கும்பொங்கிச்சிவமயமாய் (நந்த)

அந்தக்கருணை விருத்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
அனல்கொண்டு தகித்தாரே சஞ்சிதவினைதயென்று வெறுத்தாரே ()

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார் குறையா வமிர்தமுண்டார்கிழவர் (நந்த)

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த
நாமரூபாதிப்ரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துப்போமென்பார் குறைகடலெழுந்தனுரையென்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவோனான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலையோ மிக்க ஆண்மதங்கேட்டிலையோ (நந்த)

எப்போதுநடராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க்கிடுமை
னிந்திரபதிகரோர் திரும்பியும் வந்தவர்காண்கிலரோ (நந்த)

ஈசன்கருணைலேசமிலாதவ
னைத்தணைவேதங்கற்றனு
மெட்டாப்பெருங்கொம்பு நெருங்கித் தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
அருந்தவம்புரிந்தேனே-கனவினில் வருந்தியுமிருந்தேனே (நந்த)

அபகாரசாம்பசதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடியதேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை மனது நையேனுன்னுடைமை (நந்த)

செழித்துவிராலுலகெட்டிச்சிகரங்க
ளைந்துந்தெரியுதுகாணையே
தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன் சொல்லப்பலமென்பார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பார்கண்ணீ
ருதிப்பாரானந்தலாகிரியால்
கொண்டாடினடிப்பாரே குரவை நன்றாய்ப்படிப்பாரே (நந்த)

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன் துதி
பாடுநதிருவடி பணிவேனே
பாகதியடைவேனே பூமியில் மறுபடிவருவேனே (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடத் தருகில் வரும்போது சொல்லுகிறார்.

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான் நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்.

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும்பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர்வெள்ளங்கரைபுரள. (கொள்)

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி நந்தன் ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடெயெங்கும்நல்லநடனக்கூத்தாடியே
நன்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு. (கொள்)

அக்கரைபோனானே நந்தன் ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துக்கொண்டு (கொள்)
திருவாதிரைத்திருநாள் செய்யுந் தினமல்லவோவிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிகொண்டு. (கொள்)

வசனம்.

நந்தனார் இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத் தாண்டிவரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக் கண்டு தரிசனம் பண்ணுவார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபுரதெரிசனமே எந்தன் பாபவிமோசனமே.

தாபங்கள்மூன்றுந் தணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோ)

விண்ணணைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் (கோ)

அல்லும்பகலும் அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோன் றினமுமகிழ்ந்திடும். (கோ)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபீட்சகூபடாதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன்துஜமாமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சீலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமெனமறடைந்தே னிந்தச்சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென்றொருதரஞ்சொல்லியழைத்தாலாகாதோ
அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயான்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநடகம்பயிலுமொளியேநின்சரணம்.

கோபுரதரிசனமென்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு சிதம்பர விசாலமெனப்படும்.

சிந்து.

சிவன் - வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே அறியாபோ லிருந்த, செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே ஆதனூர் தனி லிருந்து, விடும்-அம்புபோலப் பறத்தையமின்றித் தில்லையருகில் வந் தார், மனந் - தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்டார் கெண்டா மணியோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்று நாங்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப் பிணிப்பெழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுதிர்க்கும் பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைப்போற்றெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லைமருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

இது பொழிப்புரை.

நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அனேகநாள் கழியச் சபாநாத ரைத் தரிசனம்பண்ண வேண்டுமென்னும் பேராசையை அடக்கக் கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவை யொத்த நிலையாமையை யுடையபிறப் புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவரா ய்ப் பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகுமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழைமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளைமீனு னது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

இராகம்-காகாப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது கண்டுபிணிவாடுது.

முத்திமணிதேடுது ஊடுதுகூடுது (கெண்டா)
பரவசமாகுது பாவங்கள்போகுது (கெண்டா)
சென்னமரணாதிகள் மோகமுந்தீர்ந்தது (கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை-காதில் - கேட்குதென்றூரதைப் பார்க்க வென்றே கொண்டாட்டமாகி வந்தார், கையைக்-கும்பின்டேன் நமக்

கம்பிட்டதோ வென்றேமனகிழ்ந்தார், திருவீதியிலேவந்து காதலுடன் கண்டார்களோயாறி, இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிற்புறத்திலே, வெகு-நேத்தியென்றாரிதைப் பார்த்த தில்லை பணிந்தார் பரவசமாய், நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார் இதுதானோ தில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றார் அந்த
எல்லையிலே நின்றார்-மனதேகமாககிக்கொண்டார்

இருகண்கள்நீர் வடித்தார்-கொடுங்காமவலையைத்துறந்தார்
இருகையைதூக்கிக்குவித்தார்-தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார் இந்த

ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தன்தேகபாவ மறந்தார்-தில்லைச்சிவனேயென்றிருந்தார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுதானோ தில்லைத்தலம் இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானோ தில்லைத்தலம்

அதுவோயிதுவோவென்றலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைத்திடும் (இது)

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றி பேணிப்பார்த்தறிந்திலேன் (இது)

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைத்தாரும் உம்மைத்
தேடிவந்தேன் இதோபாரும்பாரும் (ஆடி)

அநுபல்லவி.

நாடிபுகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகரரே
தில்லைநடராஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் (ஆடி)

சரணங்கள்.

பாத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே
சிதம்பரக்ஷேத்திரதெரிசனம் வீடுசேர்க்குமென்றறியேனோ
மாத்திரப்பொழுதும்மை மறக்கவென்மனதுவாராதென்றுமருவி
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம் அம்பலந்த
[னில். (ஆடியபாதத்தை)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி
இல்லையில்லையென்றுமறைமொழியும்.
தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத் (தில்)

கற்றோருங்கற்றோருங்களங்கமறிந்திட
பெற்றோம்பெற்றோம்யேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலந்தனில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் (தில்)

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும். (தில்)

துக்கடா, இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோதில்லைச்சிதம்பரக்ஷேத்திரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரம்பொழிந்திடும் மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெருமிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும் பரகதிதருமிடம்(இது)

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ வையன்கூத தாடுஞ்சிதம்பரமோ
ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடிதூக்கியே (ஆடுஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும பனிமதிச்சடையினார்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்யென்று (ஆடுஞ்)

இராகம்-தன்னியாசி-திசாஜாதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவாதிரைதெரிசனத் திற்குவந்தே-உந்தன்
திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்.

அநுபல்லவி.

திருவாய்திறந் துறவாயினி பிறவாவரந் தருவாயென்று (திரு)

சரணங்கள்.

கங்குறையேதுபவக் கறைதாண்டவேயுனதுசிவ
கங்கைதனில்மூள்கிபவக் கடலுங்குளப்படியாகவே (திரு)

அல்லும்பகலுனதுசபை அருகில்நின் றுகூத்தாடினால்
கல்லாமனமுருகும் பாகதியுங்கைவாசமாகுமே (திரு)

ஆனந்தனைக்கண்டோடிய வமரர் துயர்கெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப்பாதங்கனகசபாபதி (திரு)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு
நல்லருணடனங்காட்டும் நாயனார்சிற்சபைக்குள்
செல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாலாகாதன்றே.

வசனம்.

இப்படி தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப் பாராதவரே பாவி யென்பார்.

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளேயில்வந்துசிதம்பரதேசிகனே
பாராதபாவிகட்கேதுமில்லேயிந்தப்பாரில்வந்துபிறந்தவறே
வானிற்றெருடுந்திருமாளிகைமண்டபமாமலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதப்பாயிந்தபாக்கியங் காதில்கேட்டவண்ணங்கண்ட
[துவே
ஆதிபராபரமாகிய தில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன்.

வசனம்.

நந்தனர் சிதம்பரங்காணுததாற் சிவலோகங்காணேனென்பார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினர் பாதகமலத்தியானம்பண்ணினர்
பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்துதல்லவோபாவிசெனனமலுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களேயர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிசொல்லித்
துள்ளித்தாவினர்ஞானவிரையைபள்ளித்தூவினர்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனுனந்தக்கடலில்
பொங்கிப்பாடினர்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினர்.

இராகம்-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அரகாசங்கரவண்ணலேயம்பலத்தானே
நானுந்தனடைக்கலமென்று
உருகித் துதியாரோ ஆனந்தப்
பெருகிப் பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவன்பாமரனல்லவோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு - அவனிருந்து
மாருக்குச்சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கம்புளகிதமாயவரிடுமேவல்

கொண்டாடிக்குழைத்தாரே - அன்யாபமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே

வீசிநடைநடந்த மெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்
தூசியும்போகாதே காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரம்வென்று பரமபதமடையுந்
தவநெறிபொருந்தாரே - பொருந்தின
மவரையும்வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ்சொன்னேனகங்கா
மாத்திரம்போகாதே - கருணைக்குப்
பாத்திரமா காதே

சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாச்சிரமவிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்
செனனாதிகள்விடுமோ - சிரவண
மனனாதிகள் படுமோ

அட்டசித்திகள்பெற்று வாண்டாயிரங்கால்
மட்டிருந்தாலுமென் மரணபயமெய்திடு
நட்டசென்ம மாச்சே-மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டிமூலதீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றாலானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா - ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையாடா

ஆலமிடறிடக்கியம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவேனேயென்று
பாடிப்படி யாரோ - பருவதத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபத்திபண்ணுதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்கல்விகல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்
காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகற்றும்நெறிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-மிருமிக்கெதிராச்சு
ஆட்டுக்காலைச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டுகூடாரே-என்றுந்தேடாரே
அம்பலவாணனாருடெல்வந்துகையாய்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடர்களுக்குத்திற
மதியேது கதியேது-பண்ணும்விதியேது
நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞசண்டியவனைக்கால
னடியானேகட்டிப்பிடியானோ கையாலடியானோ
வேதாந்தநூல்களை விவரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தமதியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது கள்ளங்கருகாது வெள்ளம்பெருகாது
ஆத்திமதியுஞ்சடையழகனுடியகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்கபாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது விணைசலியாது சீலம்பொலியாது
பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டு செபிக்காதவன்துன்பம்
துலையாது இன்பம்நிலையாது கன்மம்கலையாது.

வசனம்.

நந்தனார், சிதம்பரம்பாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக் கெடுககவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே ஒருபேதம்.

காணுதவனென்னகண்ணே
வீணனகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணே (காணுத)
சொல்லும்பொருளிறந்த துரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி (காணுத)

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடுமம்பலநாதனைக் (காணாத)

ஊராருமறியாம லொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராருகாற்கொண்டுயெழும்பியமண்டபம் (காணாத)

அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதெப்பத்தைக் (காணாத)

நாசிநடுவிருந்துதாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசியபெருமையையொருநாளும் (காணாத)

என்னையானறியேனென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கித்தருவனென்றழைத்தாரைக் (காணாத)

சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்தநின்றலென்ன
ஆத்திமதியஞ்சடையழகனமருங்கோயில் (காணாத)

சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனுடியபாதத்தைக் (காணாத)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதகமலத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலும்பிறவாதநலமிக்கவழிதேடிக் (காணாத)

வசனம்.

நந்தனார் பத்திபண்ணுதவன் முத்திபெருவனென்று சொல்லு கின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

வேதம்படித்ததும்சாத்திரம்கற்றதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிக்காளானுலன்றுனந்தம்
உடனேதுலையும்பவபந்தஞ்சொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்

ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தர்களறிவாரகத்தைச்சுருக்கிக்கொள்ளுவரே [னேன்
சகத்தைப்பொய்யாத்தள்ளுவரே சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்

அருந்தவமாமுனியாகிலும்நல்லாராசைபொல்லாரறியாரோ
தருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம் சொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்

அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லுமபகலும்பணிந்தேத்தும்
திருவடிசாருகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்க்கன்றோபாபத்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றோபரமுத்திசொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

வி ரு த் த ம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி
யப்பதியின்மதிற்புறத்தினாராதபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்கவுள்ளுருகிக்கைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் இந்தத் தில்லைவாழந்தணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன் மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற் குப்போகுத லடாதெனப்பயந் து அந்தத்தலத்தின் மதிலின்புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேரன்புடன் மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லைவலஞ் செய் கின்றார்.

வி ரு த் த ம்.

அம்மையார்தில்லைமாநகர்மருங்கிடையணைந்து
சுமமையிட்டிருவிழிகளில்நீரறச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார்சரிதங்களைவிரித்து
கொம்மைவிட்டவர்பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக்கிந்த பாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டான டிக்கின்றார்.

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கின்றார் தில்லைக்கோயிலைக்கண்டு தாவித்தாவி (கொ)

அண்டரண்டந்தொழுமம்பலவர்தனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் (கொ)

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குதித்து (கொ)

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தககடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்து புலியதிர்ந்துபணிமிகுந்து (கொ)

இருகண்களில்நீர்பெருக விறைஞ்சிமனதுமிருக
அருமைசசிவகதிதருக அம்பலவாணன்வருக (கொ)

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடினார் நந்தனார் கோயிலைக்கண்டு தாவித்தாவி கொண்டாடினாரே.

அநுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்றுமென்மேலே (கொ)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே யோகம் அதனாலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம் ஆகவேயிந்த
புண்டரீகப்பதவை போகம்கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்க்குண்டு போகம் என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறுவதுவேவுற் சாகம் (கொண்)

வஞ்சமனதையொரு மித்து நினைத்தொழாத
பஞ்சபாதகப்பேரே டுத்து உலுத்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களையே டுத்து உழலாமே
கஞ்சமலப்பதங்கெ டுத்து ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்தும் (கொண்)

ஒருநாற்புறமதில் சொலிக்க ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்தவாழ் வளிக்க வேண்டுவாரிந்தக்
திருநாளைப்போவார்தான் மிருக்க ஆசையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லையே யுரைக்க. (கொண்)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதிமுன்வந்து தண்டாகாரமாய்விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப் புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிருத்த சபைதெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனக்கண்டான் நந்தனுஞ் சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசங்கண்டான் கணிதப்பிரபாவமாகியசுபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ்சிவாகாரமாய் செழித்துவளர்ந்
திடும், தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள் கூடுமல்லும்பகலு மவரவர்நாடும்.
(சபா)

வசனம்.

நந்தனார் தெற்கு கோபுரவாயினின்று சபாபதியை நோக்கத் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெகதீசா அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா ஓ ஜெயஜெகதீசா.

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றே னினிபிறவேன்காண்
எனக்கினியாரீடு கரும்புபோ லினிக்குதுபார்வீடு
அசாபாரத்தைவேரறவெட்டியானந்தத்தின் முழுக்காட்டி
வைக்குமிது யாருக்குங்கிடையாது இந்தசுகம்யாருக்குளிணையேது
சாருந்தமென் றிங்கேவந்தேன் சாமிபராக்கு
உமையாடைந்தேன் ஜெனனுதிகளான்மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன். (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேலையில்
பெண்டுபிள்ளைகள்பேயோட்டம்
ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
நானும்நமனுக்கிண்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்
நானுனக்கருள்புரிந் தானுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாருந்தட்டி யெழும்பிக்கவலைகளைத்தீரும்
அடிமையென்றுமன துமகிழ்ந்துயாரும்
தில்லைவெளியில்வாடாவென்றுசேரும் ஓ (ஜெய)

அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றபடி பணிந்தேன்மனங்களிந்தேன்
சாதியில்சின்னவனானல்வீதியில்வந்தேனாகாதோ
பாதகஞ்செய்யினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினைபோகாதோ
தீதில்லாதபெருந்தவத்தோர்வந்தால்
தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைகண்டாடுவேன்
பாடுவேன்தேடுவேன்நாடுவேன் (ஜெய)

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாயா
விலாசகாபிதமிந்தஜெகம்அனேகசஞ்சிறவாசனைகள்
சிவோகமென்கிறபாவனையால் நிவாரணம் பண்ணும்பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவார் பாலகிருஷ்ணன் தொழுங்கழலணி
வார், எண்ணியபடிபோதவமுறுவார் எனதுனதென்றுமுறை யிடு
வார், சமாதிபண்ணியகம்மாதிக நிருகநியம முபடாதபேதைகை விடா
தேயும்நீர், சபாபதிவெகுகிருபாநிதியும் பிதாபமறியேன் சுபாவம்
பறையன். (ஜெய ஜெக)

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்படதழலிடைவருந்தி
மூட்டுவார்மூலககனல்மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறைரசியையருந்தியபுலையன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சற்றேதந்திடுமமபலத்தரசே.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

தாதாதாநீயாடியபாதம்தந்திநதெய்ததத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக ளானந்தநாடகமாடுந்திருவடி (தா)
ஆகமவேதபுராணங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுந்திருவடி (தா)
சிந்தைமகிழ்ந்துகுவிந்திடவே யதிசுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதி பாடிப்பரவிப் பணியும பாதம்
(தாதாதா)

இராகம்-ரீதிகௌளை-ஜம்பை தாளம்.
பல்லவி.

தாண்டவதரிசனந்தாரும் தாமதம்பண்ணவேண்டாம் இது சமையம்
தாண்டவதெரிசனந்தாரும்.

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிந்துரைசெய்வார்
நம்பியிருக்கிறேன்பேதை யெந்தனுக்கொருதரம் (தாண்)

சாணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிபொங்கி மயங்கித்தடுமாறிமும்மதங்கள்மீறி
யானெனதென்றுரைக்கும் பாசமகலநெறிநிறுத்திட
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடும் உன் திருவடி
தாரிதருகுஜெம் தரிதகணந்தரி திரிகுதிரிதீம்தீம்தக்கிடத்தகதோ
[மென்றுடிய (தாண்ட)

வசனம்.

நந்தனார் பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி—ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணவுன்சரணமடைந்தேனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனனங்கணக்கெழுதத்தொலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோநடேசனேயீசனே.

ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலேயாற்றும்முழுமூடன்
அகலவிடாதேயும்நம்பினேனுன்னையையனேமெய்யனே
பாளநதகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே.

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தைவருணித்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்கள் நாடும்விநோதா (ஆடிய)

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதாவயனுமாலுந்தினம்
தேடியுங்காணமற்றிரைமறைவாக
தித்தித் தித்தித் தித்தியென் (ஆடிய)

சாணங்கள்.

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்குளிர்ந்திடச் சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமென நடனம் (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள்கூடவும்
வெகுநாதமெங்கினுமோடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுந் தகுமென்று (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப் பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாமென்று. (ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதி தாளம்.

அறிந்தறியாமலேசெய்ததபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனேதில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்கள்கடந்திடு மத்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திருவம்பலக் கூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமொன்றுமிராதநிராமயனேசரணம்
பொங்குமாநந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நித்தநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோரறியாத கடையேனுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணைபோலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவன்கனகசபேசாவுன்சரணம்.

வசனம்

நந்தனார் இப்படி யனேகவிதமாய்க் கொண்டாடவும் உட்புகுந்து தாண்டவம் பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

வருகலாமோவையாஉந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவும்பாடவுநான்
பரமகிருபாநிதியல்லவோயிந்தப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ
உந்தன்—பரமாநந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவேநானங்கே (வருக)

பூமியில்புலையனாய்ப்பிறந் தேனே நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந் தேனே
சாமியுன்சந்நிதி வந்தேனே பவ
சாகரத்தையு மிழந்தேனே

கரைகடந்தேனே சரணமடைந்தேனே-தில்லை
வரதாப்ர பாபமுந்தீரவே. (வருக)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பக்திமார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சிந்து.

இதுதானோதில்லைப்பதி-என்று-எச்சலித்தாராடிக்கொக்கலித்தார்
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளி-தேகமுழுதிலுநதாகமுடன்
தரித்தார் திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செந்தக்கடுக்கா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள்பலவேதியங்கள்சிவனடியார்கள் கூட்டம் மன
தேகமாகியெப்போதும்விளங்கின்றயோகிஞானிக ளூட்டம் பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம் அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினும்வெளியேபோகவேணு மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந் தரலாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப் போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துதொலை போமோ
இங்கே ஆகாதாகா தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலகெழும்பிப்போகு தையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவமுடன்
ஆகாசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடன்றணைப்பிரதட்சணம் ஆகாதாகா தையே
மணியாடுதுவெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுது பணிவிடைபோகுது பரவசமாகுது மெத்தப்பய
மாகுது இங்கே ஆகாதாகா தையே
தீண்டாதேயிங்கேவேண்டாதே சும்மாயிரையாதேயிங்கேதரியாதே

என்னைப்பாராதேபடியேறாதே உள்ளேபோகாதே வாலாகாதே யென்பார் ஆகாதாகா ... தையே.

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப்போயனிருப்பது ஞாயமல்ல
நானோபறைச்சாதி தில்லை நாதன்தெரிசனமாதாவாப்ப
பண்ணப்படுபாவி இந்தப் பாரிலிருப்பது பிரலவே
என்றேகுளத்தோரம் புக்கி ஏங்கிநின்றார் துயர் நீங்கிநின்றார்
ஓயாப்பெருங்கவலை கொண்டு—உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத் திருவெல்லைபணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்தபயில்வேள்விபெழும்புகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமடங்களுநெருங்கினயுங்கண்
டஞ்குந்தகுலநினைந்தேயஞ்சியணைந்திலர்நின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அதனெல்லையைக் கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருந்நியாகச் சிவந்த அக்கினியைவளர்த்தி ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகையும் மிகுந்த பிராமணர்களின் கூட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமடங்களையுங்கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளே போவதற்குப் பயந்து நின்று விட்டார்.

இதுவுமது விருத்தம்.

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினைநினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங்கடந்தார்சூழெழிற்றிருவாயிலைப்புக்காந்
துன்றனையமாளிகைகடொறுங்குலவுமவேதிகைக
ளொன்றியமூவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண்டிருந்த திருநாளைப்போவாதாம் உள்ளே யடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமையை நினை

ப்பாராகில் முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலையடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொருநதியமலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றன வென்று சொல்லிக் கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்ருர். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதை நினைநது தன்குலத்தை யிகழ்நது இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம் விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வநது சுவாமி உன்னைப்பாராத ஜென்மத்தை யேன்புடைத்தா யென்று தாழப்புரண்டழுவார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சடலம் வந்தவாறே தென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிறேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லை யம்பலத்தானை
சிந்தித்துமாயச் சிக்கறுக்காமல் — இந்தச்

அங்கமலங்களைப்போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறுமல் — இந்தச்

ஆடும்நடனங்கண்டானநதமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிநதுகொள்ளாமல் — இந்தச்

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவியின்மயக்கறுக்காமல் — இந்தச்

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்தி சித்திபெறுமல் — இந்தச்

இராகம்-கமாஸ்-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்ட தில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசன் சேவடி

அநுபல்லவி.

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்
செனனமரணமோகந்தீர்ந்துசிவனைச்சேரவே

தகணகஜெம்தரி நம்தரி தொந்தோமதரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணுகிட தகததிகணத் தோமென்றாடியதில்லைக் (கன)

சரணங்கள்.

அல்லும்பகலுமிந்த விஷையானந்தத்தில்மூழ்கி
அறிவுகெட்டமாடுபோல் ஆனதுபொய்யோ
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பார்த்ததில்லைக்கேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்கவி
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்தில்வீழ்ந்து
தானுந்தவமுறையிழந்து தன்னரசுநாடாய்த்திரிந்து (கனக)

இராகம்-தந்நியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம் ஒருநாள் கண்டால் கலிதீரும்

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்திய
தினகரகோடி தேஜோன்மயமாகிய (கனக)

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம் போக்கும்
மாயப்பிணியதனைமறுவடி வாக்கும்
செனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலேகூடிய யார்க்கும் (கனக)

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூடும்
தருமநெறியுந்தவருதுள நாடும்
ததிங்கணத்தோமென்றுதாண்டவ மாடும் (கனக)

பற்பலயோசனைசெய்வதுந் தொல்லை
பாகதியடையவுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகவேதானொரு சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந் தில்லைக் (கனக)

இராகம்-காகப்பிரிகை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைக்கடைத்தேறவேணுமே கனகசபாபதிநடனங்
கண்டுகளிக்கவந்த நந்தனார். (கட்டை)

கட்டைக்கடைத்தேறட்டுமோ ஜென்மங்
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் (கட்டை)

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்,
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேனே (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்திபண்ண வேண்டு மென்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறுசொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை நாடுமோ—பாவி
மனக்குரங்குமிதப்பிருங்காணும வோடுமோ

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடனதெரிசனம்பண்ணுமற் போச்சுதே

பறையனென்றசென்மம் போகுமோ-பாழ்
வினையாலின்னம்பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ

அடிமையென்றுவநதே னுய்யுமோ-ஒன்றையும்
நானறியேனம்பலதெய்வமென்ன செய்யுமோ

பார்த்ததெல்லாமறிநது தோணுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பர தெரிசனங்கண்ட பேர்க்குச் சென்மமில்லை யென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற தில்லை (தெரி)

இரவுபகலிடைவிடாதேசராசரண பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கிவரும் நத்தி

பரவிவருமவனதகிலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தைவலஞ் சுற்றி (தெரி)

சொப்பனமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னதனுநீயென்றபடியாரும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடனமாடிவரும் பாதம் (தெரி)

அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகாரவென்றமிர்தபானமதைப் போட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக கூட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்துபரவெளியைக் காட்டி (தெரி)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குகொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியும்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதபறந்தனதுமனதிலுரு வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன்றொழுமநடராஜ மூர்த்தி (தெரி)

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவாரோவென்று விசாரப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீர எப்போவருவாரோ.
எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச் சிதம்பரதேவன் (எப்போ)

நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்ற காட்சிதந்தாள் (எப்போ)

அற்பசுகவாழ்விலானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன் வெளிப்படக்காணேன் (எண்)

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ எந்தன்
மனதுசலிக்குதுநானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கரவம்பலவாணன்
ஆதுகாதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாதலால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரே ஒருக்கால் வருவாரோவறியேன்
பாராமலிருப்பேனோபதஞ்சலிமுனிக்குப்பொ
பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரநானென்று (வாராம)

கனவினில்வந்துகழுனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் (வாராம)

கலக்கமறவேயவர்காலுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையினின்றுக்கூப்பிடும்வேளையில் (வாராம)

அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும். (வாராம)

வசனம்.

நந்தனார், இதுவரையில் வாராதபடியால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தை விடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத், தள்ளுவோமென்று நிச்சயம் பண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலென் என்னசெய்வேனவர் (இன்ன)

இன்னம்வாக்கரணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன்பண்ணையும்
நட்டென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே (இன்)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று (இ)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்ககோலமுடனடனங்
கண்டேன்குறைகள்தீர்ந்துதென்றுசொல்லவுந்தான் (இன்ன)

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார் ஒன்றுங் கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார் எந்தன் வேதனையைக்கண்டு யாதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ பாவி பித்தந்தெளியவிரத்திதந்து
வாவென்றழையாரோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்றுமுனமிளா
கனகசபைநடனங்கண்டு காயங்களித்திடநானடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ எந்தன் வாஞ்ஞையுருகுதுவீணையே
அடடாயிதென்னசென்மம்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி
ஆதியாகநான்கூவினேன்றிசைதனிலணைந்தும்
மாதவம்புரிதொண்டர்கள்பணிதிரண்மறைக்கக்
கோதிலாதொருதொண்டுமிப்பாவிக்குக்குறையோ.

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சாஞைகதமென்று நம்பிவந்து துன்பப் படலாமோ சிவனே சிவனேயென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்கு சென் மம் போதும்போதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதுமையா எடுத்தசென்மம் போதுமையா.
மாதவமுனிவர்கள்வந்திக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவா (போது)
கோத்துகளியும்புழுவூத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களுநறுமூத்திரக்கும்பியும் (போது)
சந்ததமடியேன்யெந்திரம்போலே
வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிருந்தே (போது)
கொழுந்தவாணிகள்போலேயுறுத்துமிரும்புமன்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போது)
மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்ட வெறும்பயலானேன் (போது)
அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணிவுந்திரு
வம்பலமேயும்பொன்னம்பலவானே. (போது)

வசனம்-

சென்மமே கஷ்டம் அதினும் புலையனுய்ப் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று நந்தனுர் சொல்லுகின்றுர்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம் இனி எந்தசென்மம்வந் தாலும்வரட்டும் இந்தஜென்மம்வேண்டாம்.

நந்திநடுவினில் மந்திரங்கள்சொல்லு
வந்தனைகள்செய்து சிந்தைமகிழாத (இந்த)

வேதமறிந்தவர் பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடா நீதடைந்தேன்பாவி (இந்த)

பாவிப்பறையாநீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப் பாரிலுரைத்திடும். (இந்த)

பல்லவி.

எப்போதுலேயுமிந்த துன்பம் - ஜெகதீசன்
கருணையிருந்தாலன்றே இன்பம்

அநுபல்லவி.

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும் கேடு
கௌரிமனோகரனை தினம் நாடு (எப்போ)

சரணங்கள்.

ஆசையுடனலேயாதவிடங்களுமுண்டோ
அனவரதமும்சுகலேசமுமில்லைதெரியாமாலேபோனதன்றே
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை
பூசைகள்செய்யாமற்போனது பாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களைநானென்றுநமபினது (எப்போது)

இராகம்-ஆகிரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினுர்-சிதம்பரத்-தெல்லைவலஞ்சுற்றினுர்.

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லைவாசலைகடந்துள்ளிருளறவேண்டி (தில்லை)

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையைத்தானேசந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம்வெதும்பியேவாடி
பாதிபிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத் (தில்லை)

மோகவலைக்குட்சிக்கிமுழுமூடனாகவே
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே
ஏகாசத்திற்றன்னையிருத்திச்சுகிக்கவே (தில்லை)

ஓராறுதாண்டியேயுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுங்காணுதசிதம்பரரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டுயிருத்திப்புலனைந்தும்
போராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் (தில்லை)

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேநீமயங்காதிருசொன்னேன்சொன்னேன்.
வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார்தில்லைத்திருவம்பலவர்
பரகதியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றுபாரார்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடனே
அரகராவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும், (வரு)

வசனம்.

நந்தனார் தன்னை இரட்சிக்கும் சமயம் இதுதானென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா இரட்சிக்க இதுநல்லசமையமையா
இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்
ஈச மகேச நடேச சபேசா (இது)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக (இது)

வசனம்.

நந்தனார், இவ்வளவு சொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போகவே ண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வாராமற்போனதென்ன காரணம் சுவாமி.

அநுபல்லவி.

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன் (இர)

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி
பழியெத்தனைநான்செய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர்கனகசபாபதியின்னும் (இர)

கலித்துறை.

அண்டமானதியாவையும்வேழ்விகளனைத்தும்
குனறிலாத்தவப்புண்ணியமாமலைகுவித்தும்
வின்றிடாமலேயீசனுட்களித்தவிவேகம்
மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார் மகா புண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தன க்குவாராதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில் தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம் மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றாலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டேறுவது ஞாயம் ஜெக
நீசனுககனாரேதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத பாவி இந்த
ஜென்மமெடுத்துவீணாகத்தவிக்குதென் னாவி

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி நான் ஈனசாதியா யிருந்தாலும் உம்முடைய ஞாவிந்தபத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேனாணையா.
அற்புதமாகிய தில்லையம்பலவாணரேயென்
சொற்பனத்திலும்மையன்றி மெய்ப்பொருளையும் வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்துவாண்டுகொள்ளும். (எப்படி)

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டாயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத் திருமுடற்றூர்மன்றுள்நடங்கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிநெடுந்துயிலார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையை நினைந்து வருத்தப்பட் டயர்வுபொருந்திய நந்தனார், கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரைசெய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்செென்மமாச்சே வந்தும் விருதாச்செென்மமாச்சே
சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறமல் (விரு)

முத்தியளித்திடும்மூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிபதமடையாமல் (விரு)

பொற்கழலசையப்பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல் (விரு)

தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையில்வாவென்றிரங்கியழைத்தும் (விரு)

இராகம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னேரமுமுந்தன் சந்நிதியிலேநா னிருக்கவேணுமையா.

அநுபல்லவி.

தென்னஞ்சோலைதவிக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே
யென்னரசே (என்)

சரணங்கள்.

திசையெங்கிலும்புகழுஞ் சிவகங்கையுந் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெரி சனமும், பசிகொடாது பார்த்தபேர்க்குக் கலக்கங்கள் பறந்திடமகிந் துன்னைப்பாடிக்கொண்டு. (என்)

பஞ்சாக்ஷரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதான ரகசிய மும், அஞ்சல்கூறும் வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரண மயக்கந்தீர் ந்துபாடிக்கொண்டு. (என்)

சிலமருவுந்தெருவும்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில் கிடையாத வதிசய மும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம்பவமெனும்பயங்கள் தீர்ந்து மலர் கள்தூவிதொழுதுக்கொண்டு (என்)

வசனம்.

நந்தனர் தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவா ரோ கொள்ளுவாரோ அப்படித் தள்ளினலும தில்லைதானே

என்தேகத்தை விடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டே னென்று சொல்லிப் புலம்புவார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-என்றனைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தணிந்திருக்குஞ்சமையமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்னையேஅம்பலவாணனிருக்கால் (தள்)

எனதுனதென்றபிமானமிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மீளாப்பிறந்ததாவெளியில்மருவாதபாவியென்று (தள்)

நாறுமிந்தபொய்யுடலைநாளையெண்ணிநான்சுமந்து
தாறுபட்டதுன்பமெல்லாந்தொலைந்துதென்றுயிங்கேவந்து (தள்)

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவருமடாதமலர்நான்காணேன்
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டவிவேகமற்றமூடனென்று (தள்)

சிந்து.

அடடா இதென்னசென்மம்-என்று அந்தனுமெல்லைசுற்றிவந்தார்
இரவும்பகலோயாம-இதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுள்ள தில்லைநாதனவன்
கனவிலுறுவாகி,

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

இன்னல்தருமிழிப்பிறவியிறுதடையென்றேதுயில்லா
ரன்னிலைமையம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முறுவலொடுமருள்செய்வார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றி வருவதால் தேக வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச் சாய்ந்து நித்திரையடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்து காட்சிதந்து சொல்லுவார் எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உம்மிடத்தில் நமது பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம் அவர்கள் முன்பாக நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களுடனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென் றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தரத்தான மானார். நந்

தனார் கினவில் காட்சியானதைக் கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங் கொண்டு நன்றாயறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம் புரிந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அரிகாம்போதி-திசாம்பு தாளம்.

பல்லவி.

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உன்பாததெரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி.

ஆருக்குமானந்தம்பொழியுந்தில்லைத்
தாண்டவராயா

சரணங்கள்.

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பதம்
சிற்சபையில்திந்திமிதோமென்றாடியபாதம்
எல்லையில்லாயின்பம் எந்தனுக்கருள்செய்திடும்பதம்
இரவும்பகலுமாயன்கோபாலகிருஷ்ணனேற்றும்பாதம் (பார்)

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ சுவாமி-தெரிசனந்தாலாமோ (சந்நிதி)

இல்லறவாழ்வாம் பனிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலும் கொண்டாடி
அறியேன்சனக சபைநாடி (சந்நிதி)

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைப்பார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனிததிருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் (சந்நிதி)

காலால்வீசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் தோட்டி (சந்நிதி)

வசனம்.

நந்தனார் தான்கண்ட சொர்ப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொர்ப்பனங்கண்டு கொண்டேன்-அதிசய
சொர்ப்பனங்கண்டு கொண்டேன்

சொர்ப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனை யென்றறிந்தேன்
வேத-தற்பதவாக்கியமேயுருவாகிய வற்புதநடனம்புரியஇன்று (சொ)

அம்பிகைமணவாளன் மான்மழு வணிந்திடுஞ் செங்கோளன்-செம
பொன்னம்பலந்தனிலாட மத்தளம்போட மறைபாடக் கொண்டாட (சொர்ப்)

மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணியோசை நேர்ந்து
மனதுகனிந்துருகமறலிகருகவாந்தருகவருக (சொர்ப்)

மங்கையர்மோகநில்லாதாரையும் வருந்தியவழக்கும்பொல்லா தாகிய
மாயப்பிணியைவெல்லமருந்துசொல்லவழியிற்செல்ல நல்ல (சொர்ப்)

பண்ணவர்முரசடிக்கப் பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் பதந்துதிக்க-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுடுக்கையெடுக்கவுலகந்துறக்கசிறக்க ()

வசனம்.

நந்தனார் தான்கண்ட கனவு நிசமோ பொய்யோ வென்று சந்தேகப் படுவார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கனவோநினைவோ கண்டதுவின்னே
மனதிலுறுதிகொள்ளவழியொன்றுங்காணேன் (கனவோ)

நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு (கனவோ)

ஆருமிகழ்ந்துதள்ளும் நாறும்புலையனென்னை
வாரும்பரமபதஞ் சேருமென்றழைத்தது (கனவோ)

கிட்டநெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டி கட்டளையிட்டது (கனவோ)

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமராகம், ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வருவாரோ வரந்தருவாரோ-எந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ யெப்போது (வருவா)

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
குருநாதனாகவந்து குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக்கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல (வருவா)

மறையாலும்வழுத்தறியா மகிமைபெறுநடராஜன்
நறையூறுஞ்சேவடியைநம்பினவனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்று
வடிமையென்றருள்புரிந்திடயிங்கே (வருவா)

பணிமார்புஞ்செஞ்சடைம்பார்ககமனமுவந்து
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்துதிபாமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகரையேற்ற. (வருவா)

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீங்கவெரியினிடைநீமூழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னணைவாயெனமொழிந்த
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணர்க்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளானாருளியம்பலத்தேமேவினார்.

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார், பத்தர்களே, எனக்கு மிகவும்

பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவா ரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு என்னைக்காண வேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்றாழ்ந்தவனென்று பயந்துக் கொண்டு பெண்ணைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பக்தி பண்ணிக்கொண்டு முக்தியடையவேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குளத்தங்கரையில் நின்றுக் கொண்டிருக்கின்றார். அவரை என்னைப்போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும் போய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லி சுவாமி மறைந்தார். இப்படிக் கண்டகனவை மூவாயிரம் பேர்களும் பேரம்பல வாசலில்வந்து ஒருவர்க் கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அதிசயமென்றுகேளப்பாதீட்சதரே
யர்த்தராத்திரிப்போதி லெல்லே என்றன்
மதிபரவசமாகத்துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரிந்தேன் நாடி உதய
மாஸ்தமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு
வமைப்பதுத்தமமென்றோ ரோடி
அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணதீட்சதர்
ஆமாமிதுவும்நிச் சயந்தான என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர்காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோர் புலையன் சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழுந்தலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவன்வந்தா லைவன்
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழ
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் சாட்சி சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து சென்னக்கரைகடப்போம
தெளிவீர்நீங்களிந்த சூட்சி
என்றாரங்குசிவசங்கரதீட்சதர்
இன்னுமுந்தாமஸ மேதோ நீச்சன்

ஒன்றுந் திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
　வொருக்காலுங்கட்டுக் 　　　　தகாதோ
சொல்லுமென்றாவராமென்றுகுககட்குச்
　சித்தத்திலுள்ளசந் 　　　　தேகம் 　தெளிய
அல்லும்பகலுமோயாமலேசாஸ்திர
　மாராய்பவதற்குமனேற் 　　　　சாகம்
தரும்படிப்பேசிச்சந்தேகந்தெளிவது
　தக்கதென்றுரைத்த 　　　　மொழியே 　நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாவர்
　பேதமறத்தக்க 　　　　வழியே.

வசனம்.

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந் தெளி
தல்

விருத்தம்.

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களாங்கே
　மனுவிக்கியானிகளாசீர்வாதஞ்செய்து
　வந்தகாரியமேதோவுரையீரென்ன
　மன்றுளாடுவர்தங்கள்கனவினிற்றோன்றி
குறைநதமதிப்புலைச்சாதிவந்துதிததோன்
　கோதிலானந்தனென்போனவனல்லன்பன்
　கூறுமிவ்வூரெல்லைவலம்வருவான்நாளை
　கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கசசெய்தேயப்பால்
முறைமையொடுசந்நிதியில்நமமுன்னாக
　விடுங்களென்றுவருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
　மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியசசொல்லவந்தோம்
　மொழியுமாறுத்தரம்யாதென்றாநீதி
அறிந்தவன்றோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
　தழகாகுமென்றனாபின்மகிழ்சசியாலே
　அந்ததில்லைமாநகரத்தெல்லைசுற்றி
　யாடுவார்நந்தனைத்தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெல்லாரு
மமபலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமது பிராணநாயகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லோரும் அம்பலவாணரது கோயிற்றிருவாயிலின் முன்புகூடி பயபத்தியோடு நம்முடைய ஆண்டவாருள்வாரைத் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேடவருகின்றார்கள்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டரைக்காண்கிலோமே தில்லையில்வந்த
தொண்டரைக்காண்கிலோமே

அண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடிய மன்னவர்கடிமைத் (தொண்)

சொல்லும்பொருளுமற்றபரசோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றமம்பலவாணன் (தொண்)

அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் (தொண்)

வாசியடக்கிநடுவணைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தருகிடும் (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலசசிலம்பணியுங்குண்டலநாதன் (தொண்)

இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி-ரூபகதாளம்.

திருநாளைப்போவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார் (திரு)

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும் (திரு)

பரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடதுக்கமாயத்தைவெல்லும் (திரு)

அடியவரேமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு. (திரு)

இதுவுமது சிந்து.

இராகம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும் நந்தனார் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பதநடன சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் (தேடி)

சரணங்கள்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும் மாதர்களாடி
கொண்டானடித்திடு மிடமும் அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும் சோரர்பாரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும் அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை மனுவிக்கியான
நீதியுணர்நரேநார்தெரு மாடை இன்னமும்பல
மாதிகளாருந்திண்ணை மேடை உன்னதமாக

கொங்குமிகுத்ததருசெங்குமணத்திடுஞ் சோலை கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்நறுகந்திடும்வாழையின் சோலை தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொங்கிய சோலை மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள் தங்கள்தங்க ளங்கமேங்க

நதிதவழும

பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க

கூக்குரலிட்டுச்

சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க

மனமுவந்து

அங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்துமேழைகள் வருத்தம் நீங்க

கிருபை செய்வதற்கு

உன்னதேகடனென் றுவுவந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்தனார்வரவை நாடி
மூனுங்கோட்டைக்காற்றெனவிரைந் தோடி

தேடித்தேடித் திரிந்தார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி

பன்னகசயனனும் பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்குமெட்டாத யோகனே

சரணங்கள்.

பகரறியமலைமகளோர் பாகனே (உன்)
கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச் சொன்ன அந்த
காரணமறிந்தறிகாலையிலே யெழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் தித்த
எல்லைமுழுதுந்தேடியிளைத்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாதநந்தனரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் ஸ்திரப்பட (உனது)

அடையலார் திரிபுரமனலாகவே முடித்து
வன்பாகமான்மழுவங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளிவெட்டும்படி நடத்த
மெய்யாதுயர்தவிர்த்தாளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் யையனே
வனசநிகர்பதசரணத் துய்யனே (உனது)

அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்கரங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழ்வினைதவிர்த்தவர்க்கு அருட் செய்யும் (உனது)

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களை வரும் நந்தனுரைத்தேடி யனுத்துவரு மார்க்கத்தில், ஒருப்புறமாகநின் றுக்கொண்டிருந்த நந்தனுர் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகி நின்றுதலை வணங்கிச் சொல்லுகின்றுர்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந்தில்லைமன்று
ணட்டமிடுநடராஜன்கனவின்கண்சொன்னமொழிநம்பிக்கொண்டு
இட்டமுடன்றிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேகும்போது
கிட்டநெருங்காதேயுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைகேளீரென்றுர்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ்சுவாமிநான்-காதில்
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்தருமென்றுசென்மம் (கிட்ட)

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயெனறுசொல்லவேணுமோபுலையன் (கிட்ட)

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரினில்வந்த புலையனையே (கிட்ட)

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனையே (கிட்ட)

செத்தமாடுமூப்பதெனுக்குசேவகம்பரம்படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்துமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனையே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனுரைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றுர்கள்.

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன இந்தப்—பேரும்பெருமையு மில்லையே.

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனு ருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீய்ந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திசேடுமோநாடுமோகூடுமோ (சாதி)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள்வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்

விருத்தம்.

ஐயரேயம்பலவாருளாலிப் பொழுதணைநதோம்
வெய்யவழலமைத்துமக்குத்தரவேண்டிவெனவிளமப
மையுமனத்திருத்தொண்டர்நானுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே! நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச்சொல்ல வந்தோமென்று சொல்லி, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர்களைத்தொழுது நானின்றைக்குத்தான் முத்தனானேனென்றும வேதியர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரையேறிவந்தேன்.

சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய்பாக்கியம்பெறமும்மைக் (கண்)

எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுனனே துன்பங்கள்தீர்ந்திடும் (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுங்கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள்தெரிசனம் (கண்)

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றேவென்று சந்தோஷங் கொண்டு சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம.

எனக்குமிரங்கிற்றே—நான்மெத்த-ஏழைசாதியல்லவோ
தனக்குள்தானுயிருந்தகிலப்பிரஞ்பசமும்
நன்னுள்ளடக்கியபொன்னம்பலவன்கிருபை (எனக்கு)

அல்லும்பகலுமருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம்
நான்மறைமுடிவுண்மைமையயுலகமறிய (எனகரு)

வசனம்.

நந்தனர் என்னதவம் செய்தேனே இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக்கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை கம்பிப்பணிந தேனே
அர்ச்சனைசெய்து கும்பிட்டிருந் தேனே
தில்லைப்ப தியில்வந்துயெல்லைக்கடந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனே சஞ்சிதவினை யெல்லாம்வறுந் தேனே
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனே முக்குணாஙகளைக் கதித் தேனே
எந்தனெனதென்றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழுவிற்ரே சேர்ந்தவனென்று நநதைதழு விற்ரே
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுன்னில்
கள்ளஙகருகிறதே கருத்திலெட்டா வெள்ளமபெரு கிற்ரே
ஆசைவலையைப்போட்டு மோசபபடுததுஞ்சிவ
பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசநதொலைத தாரோ
தண்ணுத்தணைத்தாரோ கருணைபொங்குங் கண்ணுலணைத்தாரோ
அடுததுவநதவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக் கொண்டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண்கொழிந்ததற்பின்றென்றிசையின்மதிற்குறத்துப்
பிறைபுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னுகப்பிஞ்ஞகர்தன்
நிறையருளான்மறையவர்கனொருப்பமைத்தகுழியெய்தி
யிறையவர்தாண்மளங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனர் இப்படி பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசையி லுள்ள மதிலின் புறத்திலே சந்திரனுனது தவழ்ந்து போகும்படி உய ர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைநத

கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின் குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது விருத்தம்.

கைதொழுதுநடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின்கணெரியின்கணிம்மாய்ப்
பொய்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவால்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணிமுடிக்கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையினாற் கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற்புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து அந்த வுலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்துப் புண்ணியஞ் செய்கின்ற பெருமை பொருந்திய பிராமண முனி வடிவமாய்த் தேகத்தில் பூணூல் விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

இராகம்—மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார் நந்தனார் அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்.

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாய்சுக மாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்.

சிவனுரைத்த வாக்கியம் சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவறுவநேக பாக்கியம் பொருந்தவேடந்
தன்னைக்கொண்டே யோக்கியம்
தபனனோடுவுயர் கவனமேவிவரு
மெவருங்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோ

கையைச்சிரமேற் பதித்து சிவனே யென்று
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்தை வெடித்து கதிரவன்போற்
செனித்தாரதிலே நடித்து

சித்தியாகியபத ரங்கள்.
பத்தியாய்த்தொழும் ந்திக்க சித்திக்க
திக்க பத்திக்க
காதிற்குண்டல திக்க தித்திக்க
கதித்துமார்பிட
ங்க சத்திக்கப்
ஓதுஞ்சடைகள்
ஓடியேவினை றபாட
ஏதவற்றசதுர் 'மத்தளம்போட (நட)
நீதவேதியர்கள் பேத
தாளம்.

திருநாளைப்போவார் புராணம.

லந்தனிலே.

விருத்தம்.

செந்தீமேலெழும்போதுசெம்மலர்மேல்வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினாரந்தரதுந்துபிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பில்வானவர்கண்மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின்மணிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரை புட்பத்தின்மேல் உதயமா யெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமை பொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துபியின் கோஷ்டமானது உண்டாயிற்று தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பக விருக்ஷத்தின் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலர்களைவருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்கள்கைதொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும் பரந்துமனங்களிபயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராம்மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள், பரவுதற்கரிய மற்றைச் சிவபத்தர்களுந்தொழுது மனதில் களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும் பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒரு வேதமுனிவர் தான்கண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றார்.

கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் ாடி-ஆதிதாளம்.
குழியை அடைந்து நடேசருடைய ல்லவி.
னித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வர் தத்தித்தெய்யென்றுடுவார்.

இதுவுமது

ருகாலையெடுத்து (தாதெய்)
கைதொழுதுநடமாடுங்கழலுன்ச
எய்தியவப்பொழுதின்கணெரி குமநடுங்க
பொய்தகையுமுருவொழித்து நணெருங்க (தாதெய்)
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்க முனிவர்கொண்டாட
யசெஞ்சடையாட (தாதெய்)

தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
நந்தனார் கைருஷ்ணன்பணிநதேத்தியபாதன். (தாதெய்)
ப்பாதங்களை
நெருப்பி

இராகம்-பந்துவராளி-ரூபகதாலம்

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும் சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும்

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக்கலகசபைதனில்
ஜெணுதத்தகஜெணுதத்திமிதிமிதித் தோமென்றாடிய

சரணங்கள்.

நெஞ்சிற்கவலையை யாற்றும் இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாற்றும் நாளும்
வஞ்சிசிவகாமிவல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெம்தக-ஜெம்தரிகட தக்கிட-தோமென்றாடி (குஞ்)

சரணமென்றிங்கேநான் வநதேன் ஜனன
மரணத்திலுல்மிக நொநதேன் அந்தக
காணக்கல்மிஷங்கள் போககியே காத்திடும்
இந்திரர்வானவர் மாமுனிவர் நிதம் துதிசெய்திடும் (குஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதா முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்து வெற்றியளித்திடும்
அத்தனே கர்த்தனே-சுத்தனேயித்தனை-நிர்த்தனஞ்செய்திடும் (குஞ்)

இராகம்-மாயாமாளவகௌளை-திசரம்தாளம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார் ஐயர் நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லை நாயகம்பொன னம்பலந்தனில் (நட)

சரணங்கள்.

முக்திமடந்தை	சித்திக்க	சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க	பத்திக்க
பத்தர்கள்மனது	தித்திக்க	தித்திக்க
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க	சத்திக்கப்

பனிமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட
பண்ணவர்கள்கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம்-யமுனகலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அம்பலந்தனிலே பொன்னம்பலந்தனிலே.
ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந்தந்தோமென்று தொந்தோந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமா முனியை நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள்குறையைப் போக்கி
இதறகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத் தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாளமதிர முழங்க
வளரும்பிரமதகணங்க ளிலங்க
தத்திமிதக்கிடதோமென் றிலங்க
சடையுந்துலங்கச் சதங்கை குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன்பணியும் பாதன்
பார்த்தபேர்கள்வரப்பிர சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ்சில போகன்
சுந்தரர்நாதன்அம்பிகை நாதன் (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவதெரிசனங் கொடுக்க இன்றைக்குத் தான் சித்தமிரங்கிற்றோவென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிற்றோ நான்முன்செய் தவமுந்திற்றோ
அததாபரிசுத்தாவுன்னுடல்காணவந்தேன்
சாதிமுறைமைபோக்கும்என்னைச்சதுர்மறையவராக்கும்
போதாதில்லைநாதாஉன்னுடல்காணவந்தேன்

என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன்
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதாபதஞ்சலியாரேத்துஞ்
சீலா திரிசூலாவுன்னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமையமுன்னுடல்காணவந்தேன்

சிந்து.

கனவிலுருவாகி வந்து காட்சிக்கொடுத்துக் கடாட்சித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி வெகு இன்பம்பெருகிய வன்பருடன்
வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லை வேதியர்கைதொழுதாதரவாய்
அங்கம்புளகிதமாய்ச் செம்பொன்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித்தெழுந்து கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி வந்து ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றார்.

இராகம்-சாசாங்கி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனது திருவடிநம்பிவந்தேன் எனக்
கொருவருமில்லைநானேழை. (உனது)

அநுபல்லவி.

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆடியபாதரே யென்சுவாமி (உனது)

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும்விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும் நானதை
மரித்துமிப்படி பாதவித்திடலானேன்
பார்க்கலாமோபாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பானே
பரமதயாநிதியேநின் பக்தியைத்தந்து
சித்தமகிழ்ந்திடகரையேற்றிடுவதுன்பாரஞ்
சொன்னேன்கைவிடவேண்டாம்சரணம்சரணம் (உனது)

இராகம்-சக்கரவாகம், மிரஞ்ஜாதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அறிவுடையோய்பணிந்தேத்துந்தில்லைக்
கனகசபாபதியே என்னைவந்தாளும் (அறி)

அநுபல்லவி.

மறைமுடி யுந்தேடியறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவாசகரறிந்ததெப்படி (அறி)

சரணங்கள்.

கனவிலும்நினைவிலும் விஷயாதிசம்சாரக்கடலி
லழுந்தினேன்கரையேறவும்வழிகாணேன்
மனமிரங்கிகிருபைசெய்திடவேணும் மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன்தொழுதேத்தும் அம்பலவாணா
உனைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியார்களைப்
பணியீரென்றுரைத்திடுமுண்மையையின்னமுமறியேன்
மனைவிமக்கள்தனதானியமென்றிந்த-மாயவலைக்குள்
சிக்கிமயங்கினேன்தயங்கினேன். (அறி)

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன்றுபாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையில்நின்றுநீ
கனகசபைதனில்நின்று ஒற்றைக் காலைத்தூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)
பொங்கவேபரமானந்தரூபம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகும்பத்தில்தருகவே ஐயன் பொன்னம்பலத்தைச்சேரவே (தி)
குடத்தில்கெங்காதீர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே அப்பன் குளிர்ந்தமனதாகவே (தில்)
அத்தர்புனுகுவாசனையுடன் ஹுதிஹோமம்பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே ஜகதீசன் சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

இராகம்-சுருட்டி-ஜம்பை தாளம்.

பல்லவி.

கனகசபைதிருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்.

அநுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன முனிவர்கள்பாட
சதுர்முகதேவனும் தாளங்கள்போட
தினமுமூவாயிரம் பேர்களுங்கூட
நக்கிடத்தைய்தை தத்தோமென்று (கனக)

சரணங்கள்.

நந்திபிருங்கிசிவகணங்கள் கொண்டாட
நாரதர்தும்புருசங்கீதம் பாட

பந்திபந்தியாயந்தணர் மறைபாட
பாலகிருஷ்ணனும்மத்தளம் போன

இராகம்-பூரணச்சந்திரிகை—ஆதிதாளம.

பல்லவி.

பாதமேதுணை ஐயனே—நின்
பாதமேதுணை ஐயனே.

அநுபல்லவி.

பாதமேதுணையல்லால வேறொரு
சேதிகளுநானறிந் திலேன் (பாத)

சரணங்கள்.

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன்
பாலகிருஷ்ணன் கவிக்குதயாகரன்
சீலமுள்ளசிவ காமிமனோகரன்
கோலநடம்புரி ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாத)

இராகம்-பெலஹம்ஸா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாலும்வரட்டும்-ஜெனனம்
தந்தாலும்தரட்டும் சுவாமி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம் (வந்தா)

சரணங்கள்.

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமமறியாதோ
தவமேவுந்தென் புலியூர்வாழும்
தாண்டவனேயென் ஞாண்டவனே - இந்த
பவக்கடல்தாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகுதூரமல்லமுத்தி (வந்தா)

இராகம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும்.

அநுபல்லவி.

அறிவுடையோர்தொழு ம்பலவாயின் | தேத்தியதில்லைப்பொன் னம்பலயோனியில்

சரணங்கள்.

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்ததோ
புண்பட்டதுபோதும்போதும்-இனிமேல்
புத்திதெரிந்ததையே.
நண்பற்றிடுமனைவிமக்கள்வாழ்வினில்
நாள்கடோறுமனவிலாசங்குழிந்ததும்
இன்பத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்தியஜெகதீசனனேநடராஜனே. (பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழவயற்றில்லைதன்னு
வாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க்கொண்டார்காண்பதென்னே.
பொருவிடையோன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவிடையந்தணர்வாழுகின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.
தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததில்கண்டகண்கொண்டுமற்றனிக்காண்பதென்னே.
வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியின்மேலாதத்
கச்சிலழகுண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.
செய்யனேன்றநீறமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மஞ்ஞைநிறவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநின்ற
நெஞ்சுநின்றெரியும்விளக்கொற்றநீலமணிமிடற்றான்
மையஞ்சின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்டுகொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனைத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்றாசையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தேயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னத்தடவரையை
வரைக்களாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோள்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுக்காண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி, மூற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்தத்தொளியேபோற்றி, யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்க நால்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றிக் கைலை மலையானே போற்றிபோற்றி.

சுற்றுமமரர்சுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பாவையுணருசையுண்டாற்
செற்றங்கணங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லைச்சிற்றம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியுதா
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றிபிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி, வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய் போற்றி, பொச்சார்புரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றிபோகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றியுள்ளாவோங்கி யொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றதிறமேபோற்றி தேசம்பரவப்

படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும் முகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தாரபோற்றுமருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, ஊனத்தைநீக்குமுடலே போற்றி ஓங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந் தேவனாய்நின்றாய்போற்றி, ஞானத்தியாடலு கந்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி பேராகி எங்கும்பரந்தாய்போற்றி பேராதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, நீராவியானநிழலேபோற்றி நேர்வாரொருவரையு மில்லாய் போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேவரறியாத தேவே போற்றி புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்ந்தாய்போற்றி போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பார்த்தோறும் நின்றாய்போற்றிப் பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மாக

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பார் பாவமறுப்பாய் போற்றி, யெண்ணுமெழுத்துஞ சொல்லானாய்போற்றி யென்சிந்தை நீங்காவிறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந் தீயாய்போற்றி மேலவர்க்கு மேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாய்போற்றியென்சிந்தைநீங்கா விறைவா போற்றி, யுமைபாகமாகத் தணைந்தாய்போற்றி யூழியேழான வொருவாபோற்றி, யாமையாவருநெஞ்ச மமர்ந்தாய்போற்றியாதிபுராணனாய் நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி,

மூவாப்பிறவாயிறைவாய் போற்றி முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய் போற்றி, தேவாதிதேவர் தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி யல்லல்நலிய வலந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெறியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலக முடையாய்போற்றி, யடியுமுடியுமிகவிபோற்றி யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி

கொடியவன் கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தைகொண் டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணுதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேத முணர்ந் தாய்போற்றி, எண்ணிலங்கைக் கோன்றன்னைப்போற்றி யிறைவிர லாய்வைத்துகந்தவீசாபோற்றி, பண்ணுரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கண்ணுயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து.

அம்பலமேவியசம்பிரமத்தைக் கண்டாரறிந்திலரால்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழந்தணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக்
கொல்லைமான்மறிக்கரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
ஓல்லைபோபுட்புக்காருலகுய்யநடமாடும்
எல்லையினைத்தலைப்பட்டார்யாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் நாயனுரென்றும் இடையில் நந்தமாமுனி யென்றும் வழங்குகின்றது நாளைப்போவார் தில்லைமூவாயிர முனிவர்க ளோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அதற்கப் பாலவரைக் கண்ட பேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமி கள் சொல்லியிருப்பது. அந்தத் திருநாளைப் போவாரென்று முனி யானவர் புரட்டாசிமாதம் உரோகணி நட்சத்திரத்தில் கனகசபையில் வந்து கற்பூர ஜோதியைப்போற் றேன்றிய சிவசாரூப் பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னிய மகாரிஷிபண்ணிய பக்தவிலாசத்திலே யும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது விருத்தம்.

அந்தணர்கள் திசயித்தாருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்ததிருத்தொண்டர்தம்மைவினைமாசறுத்து
சுந்தரத்தாமறைபுரையுந்துணையடிகடொழுதிக்க
வந்தயிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தாருள்புரிதார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப் பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ் செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

விருத்தம்.

மாசுடம்புவிடத்தீயான் மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவாணரளடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாய்த்துத்திருநாளைப்போவாரும்
மாச்சலமுயன்றுதிருநடனங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுநீரும் பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்ற பிராமண முனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்த தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிர முனிவர்கள் போற்றி செய்துக கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து விருத்தம்.

பங்கயமாதவர்வாழி பார்மகளுமையாள் வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாபணியரசர்வாழி
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றும்வாழி.

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

இருடிகளிதுவரி தரித்திசயமென
விருகரமுடிமுறை மருவத்துதிசெய்கன
பரவும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனுடுமம்பலத்தில் கதித்திடும் (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக்கோவையும் பாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுந்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத் திருநாவுக்கரசருக்கும்

உரியமறைக்கு-முயர்கலைகட்கும் உரகர்பதிக்கு-முவண்பதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும்
நிதிலாதபாவலர் முதலினவர்க்கு (திருநா)

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுந்தில்லையம்பலத்தில்அன்பு
சேர்க்கும்மித்தமிழ்ப்பாடக்
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே. 1

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

சர்க்கரைமோதகந்தேங்காயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. 2

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின்மேலேறிவந்து
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன்க்ஷேத்திரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி. 3

கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பியாருவ
கையிலெடுத்துள்ளேபானைபண்ணி
தங்காமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 4

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாதசிவ
காமசுந்தரிவாசலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. 5

நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமாபதி
னடுவிலெங்கணுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி. 6

தூயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே
துலங்கியமூவாயிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவர்சபைவந்து
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி. 7

சாந்துப்பொட்டுதளதளென்னநல்ல
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிக்காரியெல்லாங்காலைக்
குளித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 8

அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொலலும்
அரைநூன்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகைகை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி. 9

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டுஅவர்
கண்டத்தில்ருத்திராக்ஷமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீக்ஷதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி. 10

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்அவர்
குறித்தமுறைபாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. 11

ஆண்டுக்குள்ளாரபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர்கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி. 12

பூமிபுகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதிஅது
பூலோககயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்நின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. 13

மூலத்தானத்தைக்கண்டாயேநல்ல
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே
காலெடுத்தாடியநிர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதரிசிப்போம்வாருங்கடி. 14

தில்லைமாகாளியோடாடிவர அவர்
சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தால்
வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி. 15

நெத்தியில்வேர்வைமுத்துதிர்ந்துமெத்த
நேத்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 16

தித்தியென்றீசனடனம்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழைதான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 17

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிதைச்
சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடுமையங்காரர்கள் வந்து
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி. 18

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடி யிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர் புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 19

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியும்செய்யும்
அபிஷேகமுண்டென்றென்றும்
பொன்னம்பலந்தனில்சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி. 20

முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிககுச்சொல்லும்
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி. 21

புட்டுவடையுந்தேன்குழலுமணப்
புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
சட்டப்படி தவறுமலையன்
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி. 22

சுற்றிவந்துச்சிலையைப்பாருங்கடிசெகச்
சோதிமயக்கம்பமொன்பதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறும்கூடிச்
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி. 23

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்பேடுஉற்றுப்
பார்த்தாபத்தரைமாற்றுத்தங்கம
கோவையாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகைப்பாருஙகடி 24

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்பா
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிர்ம
மானநதத்தாண்டவம்பா ருங்கடி. 25

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலுமிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. 26

நெற்றியிலேதிருநீறணிந்துயென்றும்
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில்
தித்திக்கவேசிநாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருஙகடி. 27

வெட்டைவெளியிற்றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுடன்சிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 28

தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன்
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல்நின்றேண்டிமிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 29

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன
தேக்கந்துலைந்ததுபாருங்கடி. 30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிரமமயமாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. 31

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிந்த
சாஸ்திரமனைத்தையும்விட்டேண்டி
போதமயக்கந்தொலைத்தேண்டியன்பு
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி. 32

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலேதில்லை
நாரணனார்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிதனக்
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. 33

சஞ்சி... கர்மத்தைவிட்டேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துங்கும்மியடியுங்கடி. 34

சொல்லும்பொருளுமற்றுபோமுன்னே
துன்பமனைத்துமொழிந்தாயோ
அல்லும்பகலையுமற்றுயோதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 35

விதியினெழுத்தைக்குழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுமுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 36

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டுஅந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 37

சண்டேஸ்வரர்தமைப்பாருங்கடியந்தச்
சந்நிதிக்கேகைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி. 38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைவார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி. 39

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
பொன்னுமணிம்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன்தினம்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. 40

சிதம்பரக்கும்மி - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவா ரென்னும் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனைகள் முதலிய

அகராதி.

விருத்தங்கள் அகராதி.

அகராதி முற்றிற்று.

